

32009R1225

22.12.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 343/51

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1225/2009**od 30. studenoga 2009.****o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice****(Kodificirana verzija)**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, posebno njegov članak 133.,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) ⁽¹⁾

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice ⁽²⁾ nekoliko je puta znatno izmijenjena ⁽³⁾. U interesu jasnoće i racionalnosti navedenu bi Uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Multilateralni pregovori o trgovini završeni 1994. godine doveli su do novih sporazuma o provedbi članka IV. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (dalje u tekstu: „GATT“). S obzirom na to da je priroda novih pravila o doppingu i subvencijama različita, prikladno je također različito organizirati pravila Zajednice u svakom od ova dva područja. Sukladno tome, pravila o zaštiti od subvencija i pravila za kompenzacijske pristojbe sadržani su u zasebnoj Uredbi.
- (3) Sporazum o doppingu, to jest, Sporazum o provedbi članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini 1994. (dalje u tekstu: Sporazum o antidoppingu iz 1994.) sadrži detaljna pravila, posebno u odnosu na izračunavanje doppinga, postupke za pokretanje i vođenje ispitnog postupka, uključujući uspostavu i postupanje s činjenicama, uvođenje privremenih mjera, uvođenje i naplatu antidampinških pristojba, trajanje i reviziju antidampinških mjera i javnu objavu podataka u vezi antidampinških ispitnih postupaka. S ciljem osiguranja ispravne i transparentne primjene pravila, jezik sporazuma trebalo bi uvesti u zakonodavstvo Zajednice u što je moguće većoj mjeri.

(4) Kod primjene pravila, radi održanja ravnoteže prava i obaveza koje uspostavlja GATT, bitno je da Zajednica vodi računa o tome kako pravila tumače glavni trgovinski partneri Zajednice.

(5) Poželjno je utvrditi jasna i detaljna pravila za izračunavanje uobičajene vrijednosti. Osobito, vrijednost treba uvijek temeljiti na reprezentativnim prodajama u uobičajenom tijeku trgovine u zemlji izvoznici. Uputno je dati smjernice o tome kada se može smatrati da su stranke povezane radi utvrđivanja doppinga. Uputno je definirati okolnosti u kojima se može smatrati da domaća prodaja proizvodi gubitke i da se može zanemariti, kako i u kojima se može pozvati na preostale prodaje, ili na izračunanu uobičajenu vrijednost ili na prodaje trećoj zemlji. Također je primjereno propisati odgovarajuću raspodjelu troškova, čak i u slučajevima pokretanja poslovanja te utvrditi smjernice za definiranje pokretanja poslovanja, kao i veličine i načina raspodjele. Kod izračuna uobičajene vrijednosti potrebno je također navesti metodologiju koja će se primjenjivati pri utvrđivanju iznosa troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te profitnu maržu koju bi trebalo uključiti u takvu vrijednost.

(6) Kod utvrđivanja uobičajene vrijednosti za zemlje bez tržišnoga gospodarstva, čini se uputnim utvrditi pravila za odabir odgovarajuće treće zemlje s tržišnim gospodarstvom koja će se koristiti u tu svrhu i, ako nije moguće naći odgovarajuću treću zemlju, omogućiti da se uobičajena vrijednost može utvrditi na bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi.

(7) Uputno je definirati izvoznu cijenu i nabrojati prilagodbe koje je potrebno provesti u slučajevima kada treba izračunati tu cijenu iz prve cijene otvorenog tržišta.

(8) S ciljem osiguranja primjerene usporedbe izvozne cijene i uobičajene vrijednosti, uputno je popisati čimbenike koji mogu utjecati na cijene i usporedivost cijene te navesti specifična pravila o tome kada i na koji način treba provesti prilagodbe, uključujući činjenicu da svako dupliranje prilagodaba treba izbjegavati. Također treba predvidjeti mogućnost usporedbe korištenjem prosječnih cijena iako je moguće usporediti pojedinačne izvozne cijene s prosječnom uobičajenom vrijednošću ako se one razlikuju prema kupcima, regiji ili razdoblju.

⁽¹⁾ SL L 299, 16.11.2007., str. 1.

⁽²⁾ SL L 56, 6.3.1996., str. 1.

⁽³⁾ Vidjeti Dodatak I.

- (9) Primjereno je utvrditi jasne i detaljne smjernice u vezi čimbenika koji mogu biti odlučujući za utvrđivanje materijalne štete nastale radi dampinškog uvoza ili prijetnje nanošenja štete. U dokazivanju da su obujam i razine cijene dotičnih uvoza odgovorni za štetu koju su pretrpjeli proizvođači Zajednice potrebno je posvetiti pažnju učincima ostalih čimbenika i posebno, prevladavajućih tržišnih uvjeta u Zajednici.
- (10) Preporučuje se definirati izraz „proizvođači Zajednice” i predvidjeti da se stranke povezane s izvoznicima mogu isključiti iz proizvođača, kao i definirati izraz „povezane”. Potrebno je također predvidjeti antidampinške mjere koje se mogu poduzeti u ime proizvođača regije Zajednice i utvrditi smjernice za definiranje regije.
- (11) Potrebno je utvrditi tko može podnijeti antidampinški zahtjev, uključujući i mjeru u kojoj proizvodnja Zajednice treba podupirati zahtjev, kao i podatke o dampingu, šteti i uzročnosti koje takav zahtjev treba sadržavati. Uputno je također navesti i postupke za odbacivanje zahtjeva ili pokretanje postupaka.
- (12) Potrebno je utvrditi način na koji zainteresirane stranke trebaju biti obaviještene o podacima koji su potrebni nadležnim tijelima, i dati im dovoljno prilika kako bi predstavile sve bitne dokaze i zaštitile svoje interese. Poželjno je također uspostaviti jasna pravila i postupke koje treba slijediti tijekom ispitnog postupka, posebno pravila o načinu na koji se zainteresirane stranke predstavljaju, predstavljaju svoje stajališta i dostavljaju podatke u određenim rokovima ako će se ta stajališta i ti podaci uzeti u obzir. Primjereno je također utvrditi uvjete pod kojima zainteresirana stranka može pristupiti podacima koje su dostavile druge zainteresirane stranke i iznijeti primjedbe. U prikupljanju podataka države članice i Komisija trebaju također surađivati.
- (13) Potrebno je utvrditi uvjete za uvođenje privremenih pristojba, uključujući i uvjet da se one ne mogu uvesti prije isteka roka od 60 dana od početka ispitivanja, kao ni nakon isteka roka od devet mjeseci nakon toga. Zbog administrativnih razloga, potrebno je također predvidjeti da pristojbe u svim situacijama može uvesti Komisija, bilo izravno, na razdoblje od devet mjeseci ili u dvije faze od šest mjeseci i tri mjeseca.
- (14) Potrebno je navesti postupke za prihvaćanje dogovora koji ukidaju damping i štetu umjesto uvođenja privremene i konačne pristojbe. Primjereno je također utvrditi posljedice kršenja dogovora ili povlačenja iz dogovora i da se mogu uvesti privremene pristojbe u slučaju sumnje u kršenje dogovora ili ako je potrebno provesti daljnju istragu s ciljem nadopune dokaza. U prihvaćanju dogovora, potrebno je voditi računa da predloženi dogovori i njihova provedba ne dovode do nekonkurentnog ponašanja.
- (15) Potrebno je predvidjeti da slučajevi završavaju, bez obzira na to jesu li usvojene konačne mjere ili ne, uobičajeno u roku od 12, a najviše u roku od 15 mjeseci od početka ispitnog postupka. Ispitne postupke ili postupke potrebno je završiti, ako je damping *de minimis* ili je šteta zanemariva, a isto tako prikladno je definirati te izraze. Ako će mjere biti uvedene, potrebno je predvidjeti završetak ispitnih postupaka, kao i utvrditi da mjere moraju biti manje od dampinške marže ako je štetu moguće ukloniti tim manjim iznosom te navesti način izračuna razine mjera u slučaju odabiranja uzoraka.
- (16) Potrebno je predvidjeti retroaktivnu naplatu privremenih pristojba ako se to smatra primjerenim i definirati okolnosti koje mogu dovesti do retroaktivne primjene pristojba, a kako bi se izbjeglo narušavanje primjene konačnih pristojba. Potrebno je propisati da se pristojbe mogu primjenjivati retroaktivno u slučajevima kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza.
- (17) Potrebno je predvidjeti da mjere zastarijevaju nakon pet godina ako revizija ne ukazuje na to da ih treba zadržati. Također potrebno je propisati privremene revizije ili ispitne postupke u slučajevima u kojima se podnesu dostatni dokazi o izmijenjenim okolnostima, za privremene revizije ili za ispitne postupke kako bi se utvrdilo jesu li povrati antidampinških pristojba opravdani. Prikladno je također utvrditi da se u svim ponovnim izračunima dampinga u kojima je potrebno izračunati izvozna cijenu, pristojbe ne obračunavaju kao trošak nastao između uvoza i ponovne prodaje ako se pristojba odražava u cijenama proizvoda na koji se primjenjuju mjere Zajednice.
- (18) Potrebno je posebno predvidjeti kod ponovne ocjene izvoznih cijena i dampinške marže u slučaju kada je izvoznik apsorbirao pristojbu putem neke vrste dogovora o kompenzaciji i kad se ta pristojba ne odražava u cijenama proizvoda na koji se primjenjuju mjere Zajednice.
- (19) Sporazum o antidampingu iz 1994. ne sadrži odredbe o izbjegavanju antidampinških pristojba iako zasebna Ministarska odluka iz GATT-a prepoznaje izbjegavanje mjera kao problem te ga je uputila Odboru na antidamping iz GATT-a na rješavanje. S obzirom na to da do sada nisu održani multilateralni pregovori i u očekivanju ishoda upućivanja Odboru za antidamping Svjetske trgovinske organizacije (WTO-a), neophodno je da zakonodavstvo Zajednice sadrži odredbe koje se bave ovom praksom, uključujući jednostavno sastavljanje roba u Zajednici ili trećoj zemlji, a kojima je glavni cilj izbjegavanje antidampinških mjera.

- (20) Također je poželjno pojasniti koja praksa predstavlja izbjegavanje donesenih mjera. Praksa izbjegavanja mjera može se odvijati bilo izvan Zajednice ili u Zajednici. Zbog toga je potrebno propisati da se izuzeća od uvedenih pristojba koja se mogu odobriti uvoznicima na temelju ove Uredbe, mogu također odobriti i izvoznicima, ako su pristojbe propisane kako bi spriječile izbjegavanje mjera izvan Zajednice.
- (21) Primjereno je dopustiti suspenziju antidampinških mjera, ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene, a na taj način je nastavak primjene mjera privremeno neprimjeren.
- (22) Potrebno je predvidjeti da se uvoz nad kojim se provodi ispitni postupak evidentira u trenutku uvoza kako bi se omogućila naknadna primjena mjera na taj uvoz.
- (23) Radi osiguranja pravilne primjene mjera, države članice trebaju pratiti uvoz proizvoda nad kojima se provodi ispitni postupak ili na koje se primjenjuju mjere, kao i iznose pristojba naplaćenih prema ovoj Uredbi, te o tome izvještavati Komisiju.
- (24) Potrebno je predvidjeti savjetovanja sa Savjetodavnim odborom tijekom redovnih i specifičnih faza ispitnog postupka. Odbor se treba sastojati od predstavnika država članica i predstavnika Komisije kao predsjedavajućeg.
- (25) Podaci dostavljeni državama članicama u Savjetodavnom odboru često su vrlo tehničke prirode te uključuju izradu gospodarskih i pravnih analiza. Kako bi se državama članicama pružilo dovoljno vremena za razmatranje, podatke je potrebno poslati u odgovarajuće vrijeme prije datuma sastanka koji utvrdi predsjedavajući Savjetodavnog odbora.
- (26) Uputno je predvidjeti posjete radi provjere podnesenih podataka o dumpingu i o šteti, a posjete ipak ovise o primitku primjerenih odgovora na upitnik.
- (27) Bitno je predvidjeti odabir uzorka u slučajevima u kojima se radi o velikom broju stranaka ili transakcija, a koji bi trebao omogućiti završetak ispitnog postupka u propisanim rokovima.
- (28) Potrebno je predvidjeti, ako stranke ne surađuju na zadovoljavajući način, da se mogu koristiti drugi podaci radi izrade nalaza i da ti podaci mogu biti manje naklonjeni strankama nego da su surađivale.
- (29) Potrebno je donijeti odredbu o postupanju s povjerljivim podacima kako se ne bi otkrile poslovne tajne.
- (30) Bitno je donijeti odredbe za pravilno objavljivanje strankama osnovnih činjenica i razmatranja koje ispunjavaju uvjete za takvo postupanje i da se kod objave vodi računa o postupku donošenja odluka u Zajednici u rokovima koje omogućuju strankama obranu njihovih interesa.
- (31) Uputno je uspostaviti upravni sustav u kojemu se mogu prezentirati argumenti o tome jesu li mjere u interesu Zajednice uključujući interese potrošača i donijeti rokove u kojima te podatke treba predstaviti zajedno s pravima na objavu podataka dotičnih stranaka,
- (32) Treba donijeti mjere za upravljanje važnim informacijama, tako da se ne dogodi otkrivanje poslovnih tajni.
- (33) Bitno je donijeti mjere tako da se bitni čimbenici i razmatranja, koji ispunjavaju uvjete za takvo postupanje, otkriju strankama uz obvezatno poštovanje postupka usvajanja odluka u Zajednici, u roku koji omogućuje strankama braniti svoje interese.
- (34) Razumno je pobrinuti se za upravni sustav u okviru kojega je lako predstaviti argumente jesu li mjere u interesu Zajednice, skupa s interesom potrošača, i odrediti rokove u okviru kojih se takve informacije trebaju predstaviti, kao i prava stranaka u vezi s otkrivanjem informacija,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Načela

1. Antidampinška pristojba može se primijeniti na svaki proizvod po dampinškim cijenama, a puštanje kojeg u slobodan promet u Zajednici nanosi štetu.

2. Smatra se da je proizvod po dampinškim cijenama ako njegova izvozna cijena u Zajednicu iznosi manje od usporedive cijene za istovjetan proizvod određene u zemlji izvoznici u uobičajenom tijeku trgovine.

3. Zemlja izvoznica uobičajeno je zemlja podrijetla. Međutim, to može biti i neka zemlja posrednica osim ako se, na primjer, proizvodi samo provoze kroz tu zemlju, odnosno ako se dotični proizvodi se ne proizvode u toj zemlji ili za njih ne postoji usporediva cijena u toj zemlji.

4. Za potrebe ove Uredbe, „istovjetan proizvod” znači proizvod koji je identičan, to jest proizvod sličan u svim pogledima proizvodu koji se razmatra ili, ako nema takvog proizvoda, drugi proizvod koji, iako nije sličan u svim pogledima, ima obilježja vrlo slična obilježjima proizvoda koji se razmatra.

Članak 2.

Utvrđivanje dampainga

A. UOBIČAJENA VRIJEDNOST

1. Uobičajena vrijednost obično se temelji na cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici.

Međutim, ako izvoznik u zemlji izvoznici ne proizvodi ili ne prodaje istovjetan proizvod, uobičajena vrijednost može se utvrditi na temelju cijena drugih prodavatelja ili proizvođača.

Cijene između stranaka, koje se čine povezane ili da su se međusobno dogovorile o kompenzaciji, ne mogu se smatrati da su u uobičajenom tijeku trgovine, te se ne mogu koristiti za utvrđivanje uobičajene vrijednosti osim ako se utvrdi da taj odnos ne utječe na njih.

Kako bi se utvrdilo jesu li dvije stranke povezane treba voditi računa o definiciji povezanih stranaka iz članka 143. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice⁽¹⁾.

2. Prodaje istovjetnog proizvoda za domaću potrošnju obično se koriste za određivanje uobičajene vrijednosti ako takve prodaje predstavljaju 5 % ili više obujma prodaje dotičnog proizvoda u Zajednici. Međutim, može se koristiti i manji obujam prodaje ako se, na primjer, naplaćene cijene smatraju reprezentativnima za dotično tržište.

3. Ako se istovjetan ne prodaje, odnosno ne prodaje se u dostatnim količinama u uobičajenom tijeku trgovine, ili ako, zbog posebne situacije na tržištu, prodaja ne omogućava prikladnu usporedbu uobičajena vrijednost istovjetnog proizvoda izračunava se na temelju troška proizvodnje u zemlji

podrijetla na koji se nadodaje razuman iznos troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i iznos dobiti, odnosno na temelju izvoznih cijena u odgovarajuću treću zemlju, u uobičajenom tijeku trgovine, pod uvjetom da su te cijene reprezentativni.

Može se smatrati da postoji određena situacija na tržištu za dotični proizvod u smislu prvog podstavka, između ostalog, ako su cijene umjetno niske, ako postoji značajna trgovina razmjene ili ako postoje dogovori o nekomercijalnoj preradi.

4. Prodaja istovjetnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice, odnosno izvozna prodaja u treću zemlju po cijenama ispod jediničnih troškova proizvodnje (fiksni i varijabilni) uvećanih za troškove prodaje te opće i administrativne troškove može se smatrati da zbog cijene nije u uobičajenom tijeku trgovine te se može zanemariti u određivanju uobičajene vrijednosti samo ako se utvrdi da se prodaja odvija tijekom dužeg razdoblja u značajnim količinama i po cijenama koje ne osiguravaju povrat svih troškova u razumnom vremenskom razdoblju.

Ako su cijene, koje su u trenutku prodaje niže od troškova, više od ponderiranih prosječnih troškova u vrijeme ispitnog postupka, smatra se da te cijene osiguravaju povrat troškova tijekom razumnog razdoblja.

Razdoblje od jedne godine, a ni u kojem slučaju kraće od šest mjeseci, u uobičajenim okolnostima, smatra se dužim razdobljem, a smatra se da se prodaja ispod jedinične cijene odvija u značajnim količinama u tom razdoblju ako se utvrdi da je ponderirana prosječna prodajna cijena niža od ponderiranog prosječnog jediničnog troška, odnosno da obujam prodaje po cijenama nižim od jediničnog troška nije manji od 20 % prodaje koja se koristi za određivanje uobičajene vrijednosti.

5. Troškovi se uobičajeno izračunavaju na temelju poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak, pod uvjetom da se poslovne knjige vode u skladu s opće prihvaćenim računovodstvenim načelima dotične zemlje i ako se utvrdi da poslovne knjige na prihvatljiv način odražavaju troškove u vezi proizvodnje i prodaje proizvoda koji se razmatra.

Troškovi u vezi proizvodnje i prodaje proizvoda iz ispitnog postupka koji se ne odražavaju na prihvatljiv način u poslovnim knjigama dotične stranke, prilagođavaju se ili utvrđuju na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji, odnosno ako ti podaci nisu dostupni ili se ne mogu koristiti, na bilo kojoj drugoj osnovi, uključujući podatke s drugih reprezentativnih tržišta.

U obzir se uzimaju dokazi podneseni na temelju ispravne alokacije troškova, pod uvjetom da se ista alokacija koristila u prošlosti. Ako ne postoji primjerenija metoda, prednost se daje alokaciji troškova na temelju prometa. Ako se već ne odražavaju u alokacijama troškova iz ovog podstavka, troškovi se na odgovarajući način prilagođavaju za jednokratne troškovne stavke koje donose koristi proizvodnji budućeg i/ili tekućeg razdoblja.

⁽¹⁾ SL L 253, 11.10.1993., str. 1

Ako na troškove u dijelu razdoblja predviđenog za povrat troškova utječe primjena novih proizvodnih postrojenja koja zahtijevaju značajna dodatna ulaganja i niske stope iskoristivosti kapaciteta kao rezultat aktivnosti pokretanja poslovanja u okviru ili tijekom dijela razdoblja u kojem se provodi ispitni postupak, prosječni troškovi za fazu pokretanja poslovanja su troškovi primjenjivi prema gore navedenim pravilima za alokaciju, na kraju te faze, a koji se uključuju na toj razini za dotično razdoblje, u ponderirane prosječne troškove iz drugog podstavka stavka 4. Trajanje faze pokretanja poslovanja određuje se u odnosu na okolnosti dotičnog proizvođača ili izvoznika, ali ne prelazi odgovarajući početni dio razdoblja povrata troškova. Za potrebe ove prilagodbe troškovima nastalim tijekom trajanja ispitnog postupka, podaci o fazi pokretanja poslovanja koja se produljuje i nakon tog razdoblja uzimaju se u obzir ako su podneseni prije posjeta radi provjere, a u roku od tri mjeseca od pokretanja ispitnog postupka.

6. Iznosi troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti temelje se na stvarnim podacima o proizvodnji i prodaji istovjetnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine od strane izvoznika ili proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak. Ako iznose nije moguće odrediti na toj osnovi, oni se mogu odrediti na temelju:

- (a) ponderiranih prosječnih stvarnih iznosa određenih za druge izvoznike ili proizvođače nad kojima se provodi ispitni postupak u vezi proizvodnje i prodaje istovjetnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje podrijetla;
- (b) stvarnih iznosa koji se mogu primijeniti na proizvodnju i prodaju, u uobičajenom tijeku trgovine, iste opće kategorije proizvoda dotičnog izvoznika ili proizvođača na domaćem tržištu zemlje podrijetla;
- (c) sve druge razumne metode, pod uvjetom da iznos dobiti utvrđen na taj način nije veći od dobiti koju u uobičajenim okolnostima ostvaruju drugi izvoznici ili proizvođači prodajom proizvoda iste opće kategorije na domaćem tržištu zemlje podrijetla.

7.

- (a) U slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnoga gospodarstva⁽¹⁾ uobičajena vrijednost određuje se na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva, odnosno cijene iz takve treće zemlje u druge zemlje, uključujući Zajednicu, odnosno ako to nije moguće, na nekoj drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu ili naplativu cijenu u Zajednici za istovjetan proizvod, odgovarajuće prilagođenu, ako je potrebno, kako bi uključivala razumnu profitnu maržu.

Odgovarajuća treća zemlja tržišnoga gospodarstva odabire se na razuman način, pri čemu se u obzir uzimaju svi pouzdani podaci dostupni u trenutku odabira. Vodi se

⁽¹⁾ Uključujući Albaniju, Armeniju, Azerbajdžan, Belarus, Gruziju, Kirgistan, Sjevernu Koreju, Moldaviju, Mongoliju, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan.

računa i o rokovima; ako je moguće, koristi se treća zemlja tržišnoga gospodarstva nad kojom se provodi isti ispitni postupak.

Stranke iz ispitnog postupka obavješćuju se odmah nakon pokretanja o odabranoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva te im se daje 10 dana za primjedbe.

- (b) U antidampinškim ispitnim postupcima uvoza iz Narodne Republike Kine, Vijetnama i Kazakstana i neke druge zemlje bez tržišnoga gospodarstva, a koja je članica WTO-a na dan pokretanja ispitnog postupka, uobičajena vrijednost određuje se u skladu sa stavcima 1. do 6., ako se utvrdi, na temelju valjano potkrijepljenih zahtjeva jednog ili više proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak i u skladu s kriterijima i postupcima utvrđenim u podstavku (c), da za tog proizvođača, odnosno za te proizvođače, u odnosu na proizvodnju i prodaju dotičnog istovjetnog proizvoda prevladavaju uvjeti tržišnoga gospodarstva. Ako to nije slučaj, primjenjuju se pravila utvrđena u podstavku (a).
- (c) Zahtjev iz podstavka (b) mora biti podnesen u pisanom obliku i sadržavati dostatne dokaze da proizvođač posluje u uvjetima tržišnoga gospodarstva, to jest ako:
 - odluke poduzeća o cijenama, troškovima i faktorima proizvodnje, uključujući na primjer sirovine, trošak tehnologije i rada, proizvodnju, prodaju i ulaganje, donose se kao odgovor na tržišne signale koji odražavaju ponudu i potražnju, a bez značajnog uplitanja države u ta pitanja, kao i ako troškovi glavnih faktora proizvodnje odražavaju tržišne vrijednosti,
 - poduzeća imaju jedinstven i transparentan sustav osnovnih računovodstvenih podataka koje revidiraju nezavisni revizori u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima, a koji se koristi za sve potrebe,
 - troškovi proizvodnje i financijska situacija poduzeća nisu pod utjecajem značajnih poremećaja iz prethodnog sustava bez tržišnoga gospodarstva, posebno u odnosu na amortizaciju imovine, ostale otpise, trgovinu razmjene i plaćanja kompenzacijom dugovanja,
 - na dotična poduzeća primjenjuju se zakoni o stečaju i imovini koji jamče pravnu sigurnost i stabilnost poslovanja poduzeća, i
 - konverzija valuta obavlja se po tržišnim stopama.

Odluka o tome zadovoljava li proizvođač navedene kriterije donosi se u roku od tri mjeseca od pokretanja ispitnog postupka, a po završetku savjetovanja o tom pitanju sa Savjetodavnim odborom i nakon što je proizvodnji Zajednice omogućeno iznošenje primjedaba. Ova odluka ostaje na snazi tijekom cijelog ispitnog postupka.

B. IZVOZNA CIJENA

8. Izvozna cijena je stvarno plaćena cijena ili naplativa cijena za proizvod koji se prodaje radi izvoza iz zemlje izvoznice u Zajednicu.

9. U slučaju da izvozna cijena ne postoji ili da se čini nepouzdana zbog povezanog odnosa ili kompenzacijskog dogovora između izvoznika i uvoznika, odnosno treće stranke, izvozniku je cijenu moguće izračunati na temelju cijene po kojoj se uvezeni proizvodi prvi put prodaju nezavisnom kupcu odnosno, ako se ne preprodaju nezavisnom kupcu ili ako se ne preprodaju u stanju u kojem su uvezeni, na nekoj drugoj razumnoj osnovi.

U tim slučajevima, prilagodba za sve troškove, uključujući pristojbe i poreze, nastale u razdoblju između uvoza i prodaje, kao i nastalu dobit, provodi se na način kako bi se mogla odrediti pouzdana izvozna cijena na granici Zajednice.

Stavke za koje se provodi prilagodba uključuju one koje uobičajeno snosi uvoznik, ali ih je platila stranka, bilo u ili izvan Zajednice, za koju se čini da je povezana ili ima kompenzacijski dogovor s uvoznikom ili izvoznikom, uključujući uobičajene troškove prijevoza, osiguranja, manipuliranja, utovara i popratne troškove; carinske pristojbe, sve antidampinške pristojbe, kao i ostale poreze plative u zemlji uvoznici na temelju uvoza ili prodaje robe; i razumnu maržu za prodaju, opće i administrativne troškove i dobit.

C. USPOREDBA

10. Izvozna cijena i uobičajena vrijednost uspoređuju se primjereno. Usporedba se provodi na istoj razini trgovine i obuhvaća prodaje, što je moguće u bližem vremenu, pri čemu se u obzir uzimaju druge razlike koje utječu na usporedivost cijena. Ako uobičajena vrijednost i utvrđena izvozna cijena nisu usporedive, provode se odgovarajuće prilagodbe za svaki pojedini slučaj, a s obzirom na razlike među čimbenicima za koje se tvrdi, i dokazano je, da utječu na cijene i usporedivost cijela. Kod prilagodbe cijena izbjegavaju se dupliciranja, posebno u odnosu na diskonte, rabate, količine i razinu trgovine. Kada su navedeni uvjeti zadovoljeni, navode se sljedeći čimbenici za koje se mogu provesti prilagodbe:

(a) fizička svojstva

Prilagodba se provodi za razlike fizičkih svojstava dotičnog proizvoda. Veličina prilagodbe odgovara razumnoj procjeni tržišne vrijednosti razlike.

(b) uvozna davanja i neizravni porezi

Prilagodba se provodi za uobičajenu vrijednost za iznose koji odgovaraju uvoznim troškovima ili neizravnim porezima obračunatim za istovjetan proizvod i za materijale fizički ugrađene u njega, a kada je takav proizvod namijenjen potrošnji u zemlji izvoznici i koje nisu naplaćene ili vraćene za proizvod izvezen u Zajednicu.

(c) diskonti, rabati i količinski popusti

Prilagodba se provodi za razlike u iznosima diskonta i rabata, uključujući one odobrene zbog količinskih razlika, ako su valjano kvantificirani i izravno vezani uz konkretnu prodajnu transakciju. Prilagodba se može također provesti za odgođene diskonte i rabata ako je zahtjev utemeljen na ustaljenoj praksi u prethodnim razdobljima, uključujući i postupanje u skladu s uvjetima koje je potrebno ispuniti kako bi se ostvarilo pravo na diskont ili rabate.

(d) razina trgovine

i. Prilagodba za razlike u razinama trgovine, uključujući i sve razlike do kojih može doći u prodaji proizvođača originalne opreme (OEM – Original Equipment Manufacturer) provodi se u slučaju da, u odnosu na lanac distribucije na oba tržišta, se utvrdi da je izvozna cijena, uključujući izračunanu izvoznju cijenu, na različitoj razini trgovine od uobičajene vrijednosti, te da je ta razlika utjecala na usporedivost cijena koja se očituje u stalnim i očitim razlikama u djelovanju i cijenama prodavatelja za različite razine trgovine na domaćem tržištu zemlje izvoznice. Iznos prilagodbe temelji se na tržišnoj vrijednosti razlike.

ii. Međutim, u okolnostima koje nisu predviđene u točki i., kada postojeću razliku u razini trgovine nije moguće kvantificirati radi nepostojanja relevantnih razina na domaćem tržištu zemalja izvoznica, odnosno kada se utvrdi da se određene funkcije jasno odnose na razine trgovine različite od onih koje su se koristile u usporedbi, mogu se odobriti posebne prilagodbe.

(e) troškovi prijevoza, osiguranja, manipulacije, utovara i popratni troškovi

Prilagodba se provodi za razlike u izravno povezanim troškovima nastalim prilikom dopremanja dotičnog proizvoda iz poslovnih prostora izvoznika do nezavisnog kupca, ako su ti troškovi uključeni u naplaćene cijene. Ti troškovi uključuju prijevoz, osiguranje, manipulacije, utovar i popratne troškove.

(f) pakiranje

Prilagodba se provodi za razlike izravno vezane za troškove pakiranja za dotični proizvod.

(g) *kredit*

Prilagodba se provodi za razlike u trošku kredita odobrenog za prodaju dotičnog proizvoda, pod uvjetom da je taj čimbenik uzet u obzir kod određivanja naplaćene cijene.

(h) *troškovi postprodaje*

Prilagodba se provodi za razlike u izravnim troškovima pružanja jamstva, garancije, tehničke pomoći i servisiranja, a kako je predviđeno zakonom i/ili kupoprodajnim ugovorom.

(i) *provizije*

Prilagodbe se provodi za razlike u provizijama plaćenim za prodaju koja se razmatra.

Izraz „provizije” smatra se da uključuje uvećane iznose koje je primio prodavatelj proizvoda, odnosno istovjetnog proizvoda ako su poslovi tog prodavatelja slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije.

(j) *konverzije valuta*

Ako usporedba cijena zahtijeva konverziju valuta, konverzija se obavlja po deviznom tečaju važećem na dan prodaje, osim ako je prodaja neke strane valute ne terminskom tržištu izravno vezana na dotičnu izvoznju prodaju, a u tom slučaju primjenjuje se devizni tečaj po kojem se obavlja terminska prodaja. Uobičajeno, datumom prodaje smatra se datum izdavanja računa, ali može se koristiti i datum ugovora, naloga za kupnju ili potvrde naloga ako oni bolje određuju bitne uvjete prodaje. Promjene deviznih tečajeva ne uzimaju se u obzir, a izvoznici se odobrava 60 dana kako bi iskazali promjenu deviznog tečaja koju su pretrpjeli tijekom razdoblja istrage.

(k) *ostali čimbenici*

Prilagodba se može provesti također i za razlike u drugim čimbenicima koji nisu predviđeni podstavkom (a) do (j) ako se pokaže da utječu na usporedivost cijena u skladu s ovim stavkom, a posebno ako kupci stalno plaćaju drukčije cijene na domaćem tržištu radi razlike u tim čimbenicima.

D. DAMPINSKA MARŽA

11. Ovisno o odgovarajućim odredbama o primjerenosti usporedbe cijena, postojanje dampinških marži dok traje ispitni postupak uobičajeno se utvrđuje na temelju usporedbe ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti i ponderiranog prosjeka cijena svih izvoznih transakcija u Zajednici, odnosno usporedbom pojedinačnih uobičajenih vrijednosti i pojedinačnih izvoznih cijena u Zajednicu za svaku pojedinu transakciju. Međutim, uobičajena vrijednost utvrđena na temelju ponderi-

ranog prosjeka može se uspoređivati s cijenama svih pojedinačnih izvoznih transakcija u Zajednicu ako postoji struktura izvoznih cijena koja znatno odstupa za različite kupce, regije ili razdoblja, kao i ako metode navedene u prvoj rečenici ovog stavka ne bi u potpunosti odrazile razinu primijenjenog dampinga. Ovaj stavak ne isključuje korištenje uzoraka u skladu s člankom 17.

12. Dampinška marža je iznos za koji uobičajena vrijednost premašuje izvoznju cijenu. Ako dampinške marže variraju, izračunava se ponderirana prosječna dampinška marža.

Članak 3.

Utvrđivanje štete

1. Sukladno ovoj Uredbi, izraz „šteta”, ako nije drukčije navedeno, znači materijalna šteta proizvođačima Zajednice, prijetnja materijalne štete proizvođačima Zajednice ili materijalno zaostajanje u razvoju proizvodnje te se tumači sukladno odredbama ovog članka.

2. Šteta se utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje:

(a) obujma dampinškog uvoza i učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Zajednice; i

(b) posljedični utjecaj dampinškog uvoza na proizvodnju Zajednice.

3. S obzirom na obujam dampinškog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog porasta dampinškog uvoza, u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Zajednici. U vezi s učinkom dampinškog uvoza na cijene, razmatra se je li dampinškim uvozom došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda proizvodnje Zajednice, odnosno je li takav uvoz na drugi način utjecao na sniženje cijene u velikoj mjeri, odnosno spriječio rast cijene u velikoj mjeri, a do kojega bi inače došlo. Jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

4. Ako se nad uvozom proizvoda iz više od jedne zemlje istodobno provodi antidampinški ispitni postupak, učinak takvih uvoza kumulativno se ocjenjuje jedino ako je utvrđeno da:

(a) dampinška marža utvrđena u odnosu na uvoze iz svake od zemalja pojedinačno viša je od de minimis marže definirane u članku 9. stavku 3. i da obujam uvoza iz svake od zemalja nije zanemariv; i

(b) kumulativna procjena učinaka uvoza primjerena je s obzirom na uvjete konkurencije između uvoznih proizvoda i uvjete konkurencije između uvoznih proizvoda i istovjetnih proizvoda Zajednice.

5. Ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu proizvodnju Zajednice uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u toj proizvodnji, uključujući i činjenicu da je proizvodnja još uvijek u procesu oporavka od učinaka prethodnog dampainga ili subvencioniranja, veličinu stvarne dampinške marže, stvaran ili potencijalan pad prodaje, dobit, proizvodnju, udio na tržištu, produktivnost, povrate od ulaganja, iskorištenost kapaciteta; čimbenika koji utječu na cijene Zajednice; stvarne ili potencijalne negativne učinke na tijekove novca, zalihe, zaposlenost, plaće, rast, sposobnost povećanja kapitala i ulaganja. Ovaj popis nije konačan, a jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

6. Na temelju svih relevantnih dokaza predstavljenih u vezi sa stavkom 2. mora se dokazati da dampinški uvoz nanosi štetu u smislu ove Uredbe. Konkretno, to podrazumijeva dokazivanje da su obujam uvoza i/ili razine cijena utvrđeni sukladno stavku 3., odgovorni za učinak na proizvodnju Zajednice, a kako je predviđeno stavkom 5., a da je učinak prisutan u mjeri koja se može smatrati značajnom.

7. Ispituju se također i svi ostali čimbenici, osim dampinškog uvoza, koji istodobno nanose štetu proizvodnji Zajednice kako bi se osiguralo da šteta koju nanese ti drugi čimbenici ne bude pripisana dampinškom uvozu prema stavku 6. U tom pogledu mogu se razmatrati čimbenici koji uključuju obujam i cijene uvoznih proizvoda koji se ne prodaju po dampinškim cijenama, smanjenje potražnje ili promjene strukture potrošnje, ograničavajuću trgovinsku praksu i razvoj tehnologije te izvozne rezultate i produktivnost proizvodnje Zajednice.

8. Učinak dampinškog uvoza procjenjuje se u odnosu na proizvodnju proizvođača Zajednice istovjetnog proizvoda ako dostupni podaci omogućuju zasebnu identifikaciju te proizvodnje na temelju kriterija kao što su proizvodni postupak, prodaja i dobit proizvođača. Ako zasebna identifikacija proizvodnje nije moguća učinci dampinškog uvoza procjenjuju se ispitivanjem proizvodnje najbliže grupe ili raspona proizvoda, a koji obuhvaćaju istovjetan proizvod za koji je moguće dobiti potrebne podatke.

9. Utvrđivanje prijetnje materijalne štete temelji se na činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti. Promjena okolnosti koja bi mogla dovesti do situacije u kojoj bi dampaing prouzročio štetu mora biti jasno predviđena i neminovna.

Kod utvrđivanja postojanja prijetnje materijalne štete, trebaju se razmatrati čimbenici kao što su:

(a) značajna stopa rasta dampinškog uvoza na tržište Zajednice koja ukazuje na vjerojatnost značajnog rasta uvoza;

(b) dostatno slobodno raspoloživi kapaciteti izvoznika, odnosno neminovan i značajan rast kapaciteta koji ukazuje na vjerojatnost znatnog rasta dampinškog izvoza u Zajednicu, vodeći pritom računa o raspoloživosti drugih izvoznih tržišta koja mogu prihvatiti dodatne izvoze;

(c) ulazi li uvoz po cijenama koje bi u znatnoj mjeri snizile cijene ili spriječile rast cijena do kojega bi inače došlo, te bi vjerojatno povećale potražnju za daljnjim uvozom, te

(d) zalihe proizvoda nad kojim se provodi ispitni postupak.

Ni jedan od gore navedenih čimbenika, gledan zasebno, ne može nužno biti odlučujući, ali ukupno gledajući, razmatrani čimbenici moraju dovesti do zaključka da je daljnji dampinški izvoz neizbježan i da će, ako se ne poduzmu zaštitne mjere, nastati materijalna šteta.

Članak 4.

Definicija proizvodnje Zajednice

1. Za potrebe ove Uredbe, pojam „proizvodnja Zajednice” tumači se tako da se odnosi na proizvođače Zajednice u cjelini istovjetnih proizvoda ili na one od njih čija ukupna proizvodnja proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje Zajednice tih proizvoda, a kako je definirano člankom 5. stavkom 4., osim:

(a) ako su proizvođači povezani s izvoznima ili uvoznima, ili su sami uvoznici proizvoda po navodno dampinškim cijenama, pojam „proizvodnja Zajednice” može se tumačiti tako da se odnosi na preostale proizvođače;

(b) u iznimnim okolnostima područje Zajednice može se, za potrebe dotične proizvodnje, podijeliti na dva ili više konkurentna tržišta, a proizvođači unutar svakog tržišta mogu se promatrati kao zasebna proizvodnja ako:

i. proizvođači unutar tog tržišta prodaju sveukupnu ili gotovo sveukupnu proizvodnju svojih dotičnih proizvoda na tom tržištu; i

ii. potražnju na tom tržištu u značajnoj mjeri ne podmiruju proizvođači dotičnog proizvoda smješteni drugdje u Zajednici. U tim okolnostima može se utvrditi postojanje štete čak i ako većinski dio ukupne proizvodnje Zajednice nije oštećen pod uvjetom da postoji koncentracija dampinškog uvoza na izolirano tržište i nadalje, po uvjetom da je dampinški uvoz uzrok štete proizvođačima ili gotovo cijeloj proizvodnji unutar tog tržišta.

2. Za potrebe stavka 1. smatra se da su proizvođači povezani s uvoznicima ili izvoznicima samo ako:

- (a) jedan od njih, izravno ili neizravno, kontrolira drugoga; ili
- (b) treća osoba, izravno ili neizravno, kontrolira obojicu; ili
- (c) oni zajedno, izravno ili neizravno, kontroliraju treću osobu, pod uvjetom da postoji osnova za vjerovanje ili sumnju da je učinak odnosa takav da utječe na dotičnog proizvođača tako da se ponaša različito od nepovezanih proizvođača.

Za potrebe ovog stavka, smatra se da jedan proizvođač kontrolira drugoga ako je prvi pravno ili operativno može ograničavati ili upravljati drugim.

3. Ako se proizvodnja Zajednice tumači tako da se odnosi na proizvođače određene regije, izvoznici ili vlada koji dodjeljuju subvencije koje se mogu kompenzirati imaju mogućnosti ponuditi preuzimanje obveza u skladu s člankom 8. u pogledu dotične regije. U takvim slučajevima, pri ocjeni interesa Zajednice za mjere, uzima se u obzir interes regije. Ako se pravovajano ne ponudi odgovarajuće preuzimanje obveza ili ako se primjenjuju prilike utvrđene člankom 8. stavcima 9. i 10., moguće je uvesti privremenu ili konačnu pristojbu u pogledu Zajednice kao cjeline. U takvim slučajevima, pristojbe se mogu ograničiti, ako je moguće, na određene proizvođače ili izvoznike.

4. Na ovaj se članak primjenjuju odredbe članka 3. stavka 8.

Članak 5.

Pokretanje postupka

1. Osim kako je predviđeno stavkom 6., ispitni postupak radi utvrđivanja postojanja, stupnja i učinka navodnog dampainga pokreće se na temelju pisanog zahtjeva fizičke ili pravne osobe, ili udruženja koje nema pravnu osobnost, a koje djeluje u ime proizvodnje Zajednice.

Zahtjev se može podnijeti Komisiji ili državni članici koja ga dostavlja Komisiji. Komisija državama članicama dostavlja kopiju svih primljenih zahtjeva. Smatra se da je zahtjev podnesen prvog radnog dana nakon što se isporuči Komisiji preporučenom poštom ili izda potvrda o primitku od strane Komisije.

Ako, u slučaju izostanka zahtjeva, država članica posjeduje dostatne dokaze o dampaingu i o šteti nanesej proizvodnji Zajednice, te dokaze odmah dostavlja Komisiji.

2. Zahtjev iz stavka 1. sadrži dostatne dokaze o postojanju dampainga, šteti i uzročno-posljedičnoj vezi između navodnog

dampinškog uvoza i navodne štete. Zahtjev sadrži podatke, a koji su razumno raspoloživi podnositelju zahtjeva, o sljedećem:

(a) naziv podnositelja zahtjeva i opis obujma i vrijednosti proizvodnje Zajednice istovjetnog proizvoda podnositelja zahtjeva. Ako se pisani zahtjev podnosi u ime proizvodnje Zajednice, u zahtjevu se navodi proizvodnja u čije se ime podnosi zahtjev putem popisa svih poznatih proizvođača Zajednice istovjetnih proizvoda (ili udruženja proizvođača Zajednice istovjetnog proizvoda) i, u mjeri u kojoj je moguće, opis obujma i vrijednosti proizvodnje Zajednice istovjetnih proizvoda koji otpada na te proizvođače;

(b) puni opis navodnog dampinškog uvoza, naziv dotične zemlje ili zemalja podrijetla i/ili izvoza, naziv svih poznatih izvoznika ili stranog proizvođača i popis svih osoba za koje je poznato da uvoze dotični proizvod;

(c) podatke o cijenama po kojima se dotični proizvod prodaje kada je namijenjen potrošnji na domaćem tržištu zemlje, odnosno zemalja podrijetla (ili, ako je prikladno, podatke o cijenama po kojima se proizvod prodaje iz zemlje, odnosno zemalja podrijetla ili izvoza trećoj zemlji, odnosno zemljama ili izračunana vrijednost proizvoda) i podatke o izvoznim cijenama, odnosno, ako je prikladno, o cijenama po kojima se proizvod prvi put preprodaje nezavisnom kupcu u Zajednici;

(d) podatke o promjeni obujma navodnog dampinškog uvoza, učinka tih uvoza na cijene istovjetnog proizvoda na tržištu Zajednice i učinka uvoza na proizvodnju Zajednice, a kako to pokazuju relevantni čimbenici i pokazatelji koji se odnose na stanje proizvodnje Zajednice, kao što je navedeno u članku 3. stavku 3. i 5.

3. Komisija ispituje, u mjeri u kojoj je moguće, točnost i primjerenost dokaza podnesenih u zahtjevu, a kako bi utvrdila da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka.

4. Ispitni postupak prema stavku 1. pokreće se samo ako se utvrdi, na temelju ispitivanja stupnja potpore ili protivljenja zahtjevu proizvođača istovjetnog proizvoda proizvodnje Zajednice, da su zahtjev podnijeli proizvođači Zajednice, odnosno da se podnosi u njihovo ime. Smatra se da je zahtjev podnijela proizvodnja Zajednice ili da je podnesen u njezino ime ako ga podupiru oni proizvođači Zajednice čija ukupna proizvodnja čini više od 50 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda, kojega proizvodi taj dio proizvodnje Zajednice koji bilo podupire ili se protivi zahtjevu. Međutim, ispitni postupak se ne pokreće ako na proizvođače Zajednice koji podržavaju zahtjev otpada manje od 25 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda proizvedenog od strane proizvodnje Zajednice.

5. Do donošenja odluke o pokretanju ispitnog postupka, Vlasti izbjegavaju objavljivanje zahtjeva u kojem se traži pokretanje ispitnog postupka. Međutim, nakon primitka ispravno dokumentiranog zahtjeva i prije pokretanja ispitnog postupka, obavještava se vladu zemlje izvoznice.

6. Ako se, u posebnim okolnostima, donese odluka o pokretanju ispitnog postupka bez primitka pisanog zahtjeva proizvođače Zajednice ili u njezino ime, ispitni se postupak pokreće na temelju dostatnih dokaza o postojanju dampa, šteti ili uzročno-posljedičnoj vezi, čime se opravdava pokretanje postupka, a kako je opisano u stavku 2.

7. Istodobno se u odluci o tome hoće li se pokrenuti postupak ili ne razmatraju i dokazi o dampu i o šteti. Zahtjev se odbija ako dokazi, bilo o dampu ili o šteti, nisu dostatni da bi opravdali postupanje sa slučajem. Postupak se ne pokreće protiv zemalja čiji uvoz predstavlja niži udio na tržištu od 1 % osim ako na te zemlje zajedno otpada 3 % ili više potrošnje u Zajednici.

8. Zahtjev se može povući prije pokretanja postupka i u tom se slučaju smatra da niti nije podnesen.

9. Ako je, nakon savjetovanja, očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija započinje postupak u roku od 45 dana od podnošenja zahtjeva i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ako podneseni dokazi nisu dostatni, nakon savjetovanja, o tome se obavještava podnositelja zahtjeva u roku od 45 dana od dana kada je Komisiji podnesen zahtjev.

10. Obavijest o pokretanju postupka najavljuje pokretanje ispitnog postupka, navodi dotični proizvod i zemlje, sažetak primljenih podataka, kao i da sve relevantne podatke treba dostaviti Komisiji; navodi i rokove u kojima se zainteresirane stranke mogu objaviti, predstaviti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, a ako ta stajališta i te podatke treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka. Također navodi rokove u kojima zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija sasluša u skladu s člankom 6. stavkom 5.

11. Komisija savjetuje izvoznike, uvoznike i predstavnike udruženja izvoznika ili uvoznika za koje zna da se na njihov odnos, kao i zemlju podrijetla i/ili izvoznika i podnositelja zahtjeva o pokretanju postupka, te vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, dostaviti punu tekst pisanog zahtjeva iz stavka 1. poznatim izvoznicima i vlastima zemlje podrijetla i/ili izvoza, kao i staviti na raspolaganje drugim uključenim zainteresiranim strankama na zahtjev. Ako je broj uključenih izvoznika posebno velik, pisani se zahtjev može dostaviti samo nadležnim tijelima zemlje podrijetla i/ili izvoza ili relevantnim trgovinskim udruženjima.

12. Antidampinški ispitni postupak ne ometa postupak carinjenja.

Članak 6.

Ispitni postupak

1. Nakon pokretanja postupka, Komisija, djelujući u suradnji s državama članicama, započinje ispitni postupak na razini Zajednice. Ispitni postupak ujedno pokriva i dampa i štetu, a oboje se ispituje istodobno. Za potrebe reprezentativnog nalaza, odabire se ispitno razdoblje, a koje kad se radi o dampu uobičajeno pokriva ispitno razdoblje ne kraće od šest mjeseci odmah po pokretanju ispitnog postupka. Podaci u vezi razdoblja nakon ispitnog razdoblja uobičajeno se ne uzimaju u obzir.

2. Strankama, koje prime upitnik koji se koristi u antidampinškom ispitnom postupku, daje se najmanje 30 dana za odgovor. Rok za izvoznike računa se od datuma primitka upitnika, a koji se u tu svrhu smatra primljenim jedan tjedan od dana kada je poslan stranci koja odgovara ili je prosljeđen odgovarajućem diplomatskom predstavniku zemlje podrijetla i/ili izvoza. Može se odobriti produljenje tridesetodnevnog razdoblja vodeći pritom računa o rokovima ispitnog postupka pod uvjetom da stranka obrazloži razloge takvog produljenja u smislu svojih posebnih okolnosti.

3. Komisija može zatražiti od država članica da dostave podatke, a države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile tim zahtjevima. Komisiji dostavljaju tražene podatke zajedno s rezultatima svih provedenih inspekcija, provjera ili ispitivanja. Ako se radi o podacima od općeg interesa ili ako je država članica zatražila dostavu takvih podataka, Komisija ih dostavlja državama članicama pod uvjetom da nisu povjerljivi, a u slučaju da jesu, dostavlja sažetke koji nisu povjerljivi.

4. Komisija može zatražiti od država članica da provedu sve potrebne provjere i inspekcije, posebno među uvoznicima, trgovcima i proizvođačima Zajednice, kao i da provedu ispitne postupke u trećim zemljama pod uvjetom da dotična poduzeća pristanu i da je vlada dotične zemlje službeno obaviještena i da se ne protivi. Države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile zahtjevima Komisije. Službenicima Komisije dozvoljeno je, ako to traži Komisija ili država članica, pomagati službenicima država članica u obavljanju njihovih zadaća.

5. Zainteresirane stranke, koje su postale poznate u skladu s drugim podstavkom članka 5. stavka 10., se saslušavaju ako su, u rokovima propisanim u obavijesti objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, zatražile pisanim putem da budu saslušane, a koji pokazuje da su one zainteresirane stranke koje bi mogle biti pogođene rezultatima postupka i da postoje posebni razlozi zašto ih se treba saslušati.

6. Pruža se mogućnost, na zahtjev, uvoznicima, izvoznicima, predstavnicima vlade zemlje izvoznika i podnositeljima zahtjeva koji su postali poznati u skladu s drugim podstavom članka 5. stavka 10., da se sastanu sa strankama koje imaju suprotne interese, kako bi se mogla prezentirati oprečna stajališta te ponuditi pobijajući dokazi. U pružanju ovih mogućnosti mora se voditi računa o potrebi očuvanja povjerljivosti i pogodnosti za stranke. Niti jedna stranka nije obvezna prisustvovati sastanku, a neprisustvovanje sastanku ne dovodi u pitanje slučaj te stranke. Komisija uzima u obzir podatke usmeno iznesene prema ovom stavku u mjeri u kojoj su oni naknadno potvrđeni pisanim putem.

7. Podnositelji zahtjeva, uvoznici i izvoznici i udruženja koja ih predstavljaju, kao i udruge korisnika i potrošača, a koji su postali poznati u skladu s drugim podstavkom članka 5. stavka 10., kao i predstavnici zemlje izvoznice mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je Komisiji dostavila stranka u ispitnom postupku, a različite od internih dokumenata koje pripremaju nadležna tijela Komisije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljivi u smislu članka 19. te se koriste u ispitnom postupku. Navedene stranke mogu odgovoriti na podatke, a njihovi se komentari uzimaju u obzir ako su u odgovoru dovoljno argumentirani.

8. Osim u slučajevima iz članka 18., u mjeri u kojoj je moguće, ispituje se točnost podataka koje su dostavile zainteresirane stranke i na kojima se temelje nalazi u mjeri u kojoj je moguće.

9. Kad god je moguće, za postupke pokrenute prema članku 5. stavku 9., ispitni postupak završava u roku od jedne godine. U svakom slučaju, navedeni ispitni postupci završavaju u roku od 15 mjeseci od pokretanja postupka u skladu sa zaključcima donesenim prema članku 8. za preuzimanje obveze ili sa zaključcima donesenim prema članku 9. za konačnu mjeru.

Članak 7.

Privremene mjere

1. Privremene se mjere mogu uvesti ako je pokrenut postupak u skladu s člankom 5., ako je o tome je dana obavijest, a zainteresiranim je strankama pružena mogućnost dostave podataka i komentara u skladu s člankom 5. stavka 10., ako je prethodno pozitivno utvrđen damping kojim je nanosena šteta za proizvodnju Zajednice, kao i da je radi zaštite interesa zajednice potrebno djelovati kako bi se spriječila šteta. Privremene se mjere uvode najranije 60 dana od pokretanja postupka i najkasnije devet mjeseci od pokretanja postupka.

2. Iznos privremene antidampinške pristojbe ne prelazi dampinšku maržu, koja je prethodno utvrđena, ali koji je niži od tog iznosa ako je taj niži iznos dostatan kako bi se uklonila šteta za proizvodnju Zajednice.

3. Privremene se pristojbe osiguravaju jamstvom, a puštanje dotičnih proizvoda u slobodni promet uvjetuje se davanjem jamstva.

4. Komisija poduzima privremene mjere nakon savjetovanja ili, u slučajevima iznimne hitnosti, nakon što je obavijestila države članice. U tom slučaju, savjetovanja se održavaju najkasnije 10 dana od obavješćivanja država članica o mjerama koje je poduzela Komisija.

5. Ako država članica traži hitno djelovanje Komisije i ako su zadovoljeni uvjeti iz stavka 1., Komisija, u roku od najviše pet radnih dana o primitka zahtjeva, odlučuje o uvođenju privremene antidampinške pristojbe.

6. Komisija odmah obavještava Vijeće i države članice o svim odlukama donesenim prema stavcima od 1. do 5. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom može odlučiti drukčije.

7. Privremene antidampinške pristojbe mogu se uvesti na rok od šest mjeseci te produžiti za daljnja tri mjeseca ili se mogu uvesti na devet mjeseci. Međutim, mogu se produžiti ili uvesti na rok od devet mjeseci samo ako izvoznici, koji predstavljaju značajan postotak navedene trgovine, to traže ili se ne protive nakon što ih obavijesti Komisija.

Članak 8.

Preuzimanje obveza

1. Pod uvjetom da je u prethodnom pozitivnom ispitivanju utvrđeno postojanje dampinga i štete, Komisija može prihvatiti dobrovoljne i zadovoljavajuće ponude za preuzimanjem obveze koje podnese izvoznik za reviziju cijena ili prestanak izvoza po dampinškim cijenama, ako je, nakon savjetovanja o tom pitanju sa Savjetodavnim odborom, uvjerena da se štetni učinci dampinga time uklanjaju. U tom slučaju, i sve dok je preuzeta obveza na snazi, privremene mjere koje je Komisija uvela u skladu s člankom 7. stavkom 1., odnosno konačne pristojbe koje je uvelo Vijeće u skladu s člankom 9. stavkom 4., ovisno o slučaju, ne primjenjuju se na odgovarajući uvoz dotičnog proizvoda koji su proizvela društva iz odluke Komisije o prihvaćanju preuzimanja obveza, kako je zadnje izmijenjena. Povećanje cijene prema preuzetoj obvezi nije više nego što je potrebno za uklanjanje dampinške marže i treba biti manje od dampinške marže ako povećanje cijene dostatno da bi se uklonila šteta za proizvodnju Zajednice.

2. Komisija može predložiti preuzimanje obveze, ali ni jedan izvoznik nije obavezan prihvatiti preuzimanje obveza. Činjenica da izvoznici ne nude preuzimanje obveza ili ne prihvaćaju prijedloge za preuzimanje obveza ne utječe ni na jedan način na razmatranje slučaja. Međutim, može se utvrditi da postoji veća vjerojatnost ostvarenja prijetnje nanošenja štete ako se dampinški uvoz nastavi. Preuzimanje obveza izvoznika ne traži se niti prihvaća prije prethodnog pozitivnog utvrđivanja dampinga i nanosene štete. Osim u iznimnim okolnostima, preuzimanje obveza ne može se ponuditi prije završetka razdoblja tijekom kojega se mogu podnijeti prigovori prema članku 20. stavku 5.

3. Ponuđena preuzimanja obveze ne moraju se prihvatiti ako se prihvaćanje smatra nepraktičnim, kao na primjer, ako je broj stvarnih ili potencijalnih izvoznika prevelik, ili iz drugih razloga, uključujući razloge opće politike. Dotičnom izvozniku mogu se obrazložiti razlozi odbijanja ponude za preuzimanjem obveze, te im se daje prilika da o tome iznesu svoje primjedbe. Razlozi odbijanja navode se u konačnoj odluci.

4. Stanke koje nude preuzimanje obveze trebaju dostaviti verziju obveze koja nije povjerljive prirode, a kako bi se ista mogla staviti na raspolaganje zainteresiranim strankama u ispitnom postupku.

5. Ako je ponuđeno preuzimanje obveza, nakon provedenih savjetovanja, prihvaćeno i ako se, u okviru Savjetodavnog odbora ne podnese prigovor, ispitni postupak se prekida. U svim drugim slučajevima, Komisija odmah podnosi izvješće Vijeću o rezultatima provedenih savjetovanja zajedno s prijedlogom za prekid ispitnog postupka. Smatra se da je ispitni postupak prekinut ako, u roku od jednog mjeseca, Vijeće nije, kvalificiranom većinom, donijelo drukčiju odluku.

6. Ako se ponuđeno preuzimanje obveza prihvati, ispitni postupak doppingu i šteti se uobičajeno dovršava. U tom slučaju, ako se donese negativna odluka o doppingu ili o šteti, preuzeta obveza automatski prestaje važiti, osim u slučajevima kada takva odluka velikim dijelom ovisi o preuzetoj obvezi. U tim slučajevima, može se zatražiti zadržavanje preuzete obveze tijekom razumnog razdoblja. U slučaju da se donese pozitivna odluka o doppingu i šteti, preuzeta obveza se nastavlja u skladu s dogovorenim uvjetima i odredbama ove Uredbe.

7. Od svih izvoznika, od kojih je prihvatila ponuđeno preuzimanje obveza, Komisija traži periodičko dostavljanje podataka u vezi ispunjenja preuzetih obveza, te dozvolu za provjeru relevantnih podataka. Nepoštivanje ovih zahtjeva tumači se kao kršenje preuzete obveze.

8. Ako se prihvati preuzimanje obveza od određenih izvoznika tijekom ispitnog postupka, za potrebe članaka 11., smatra se da obveze stupaju na snagu od dana kada je ispitni postupak zaključak za zemlju izvoznicu.

9. U slučaju kršenja preuzetih obveza ili u slučaju da se neka od stranaka koje se preuzele obveze povuče iz preuzetih obveza, ili u slučaju da se Komisija povuče iz prihvaćene preuzete obveze, nakon provedenih savjetovanja, iz prihvaćene preuzete obveze povlači se Odlukom ili Uredbom Komisije, kako je primjereno, a primjenjuje se privremena pristojba koju je donijela Komisija u skladu s člankom 7. ili konačna pristojba koju je donijelo Vijeće u skladu s člankom 9. stavkom 4. pod uvjetom da je dotičnom uvozniku pružena mogućnost iznošenja primjedaba, osim u slučaju da se izvoznik ili zemlja povuče iz preuzimanja obveza.

Svaka zainteresirana stranka ili država članica može dostaviti podatke kojima, *prima facie*, dokazuju kršenje preuzetih obveza. Naknadna ocjena o tome je li došlo do kršenja preuzetih obveza ili ne, donosi se uobičajeno u roku od šest mjeseci, ali u niti jednom slučaju nakon osam mjeseci od dana podnošenja valjano argumentiranog zahtjeva. Komisija može zatražiti pomoć nadležnih tijela država članica u praćenju preuzetih obveza.

10. Privremene pristojbe mogu se uvesti, nakon provedenih savjetovanja, u skladu s člankom 7. na temelju najboljih podataka koji su na raspolaganju, ako postoji razlog za vjerovanje da se krši preuzeta obveza odnosno, u slučaju kršenja preuzete obveze ili povlačenja iz iste, ako ispitni postupak koji je vodio k preuzimanju obveze nije završen.

Članak 9.

Prekid bez uvođenja mjera; uvođenje konačnih pristojba

1. Ako se zahtjev povuče, postupak se može prekinuti, osim ako je prekid protivan interesu Zajednice.

2. Ako su zaštitne mjere nepotrebne, nakon provedenih savjetovanja, i ako nije podnesen prigovor u okviru Savjetodavnog odbora, ispitni postupak ili postupak se prekida. U svim drugim slučajevima, Komisija odmah podnosi izvješće Vijeću o rezultatima provedenih savjetovanja zajedno s prijedlogom za prekid postupka. Smatra se da je postupak prekinut ako, u roku od jednog mjeseca, Vijeće nije, kvalificiranom većinom, donijelo drukčiju odluku.

3. Za postupke pokrenute prema članku 5. stavku 9. uobičajeno se šteta smatra zanemarivom ako je tržišni udio uvoza manji od iznosa utvrđenih u članku 5. stavku 7. Za isti postupak, dolazi do prekida ako se utvrdi da je dampinška marža niža od 2 %, izražena u postotku izvozne cijene, pod uvjetom da se prekida samo postupak ako je marža ispod 2 % za pojedinačne izvoznike, ali oni ostaju u postupku i može ih se ponovno ispitati u kasnijoj reviziji postupka koja se provodi za dotičnu zemlju u skladu s člankom 11.

4. Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje doppinga i doppingom nanosene štete, i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Zajednice u skladu s člankom 21., Vijeće, postupajući na temelju prijedloga Komisije, a nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, uvodi konačnu antidampinšku pristojbu. Vijeće donosi prijedlog, osim ako odluči, običnom većinom, odbiti prijedlog, u roku od mjesec dana od podnošenja prijedloga Komisije. Ako su na snazi privremene pristojbe, prijedlog o uvođenju konačne mjere podnosi se u roku od najviše mjesec dana prije isteka tih pristojbi. Iznos antidampinške pristojbe ne prelazi utvrđeni iznos utvrđene dampinške marže, a manji je od marže ako je taj manji iznos dostatan za uklanjanje štete za proizvodnju Zajednice.

5. Antidampinška pristojba uvodi se u odgovarajućim iznosima u svakom pojedinačnom slučaju, na nediskriminacijskoj osnovi, na uvoze proizvoda iz svih izvora za koje je utvrđeno da su pod dumpingom i koji nanose štetu, osim na uvoze iz onih izvora koji su prihvatili preuzimanje obveza prema uvjetima iz ove Uredbe. Uredba kojom se uvodi pristojba navodi pristojbu za svakog od dobavljača odnosno, ako to nije praktično, i općenito ako se primjenjuje članak 2. stavak 7., točka (a) dotičnu zemlju dobavljača.

Ako se primjenjuje članak 2. stavak 7. točka (a) navodi se međutim pojedinačna pristojba za izvoznike koji mogu dokazati, na temelju propisno argumentiranih tvrdnji da:

- (a) u slučaju poduzeća ili zajedničkih pothvata, u stranom vlasništvu, u cijelosti ili djelomično, izvoznici mogu slobodno repatriirati kapital i dobit;
- (b) izvozne cijene i količine, kao i uvjeti i odredbe prodaje utvrđuju se slobodno;
- (c) većina dionica pripada pojedincima; državni dužnosnici u upravnom odboru ili koji su na ključnim upravljačkim pozicijama su u manjini ili moraju dokazati da je ipak društvo dovoljno nezavisno od uplitanja države;
- (d) konverzije deviza obavljaju se po tržišnoj vrijednosti; i
- (e) uplitanje države ne omogućava izbjegavanje mjera ako se pojedinačnim izvoznicima odrede različite stope pristojba.

6. Ako je Komisija, u skladu s člankom 17. ograničila ispitivanje, antidampinška pristojba, koja se primjenjuje na uvoze izvoznika ili proizvođača, a koji su poznati u skladu s člankom 17. i koji nisu bili uključeni u ispitivanje, ne prelazi ponderiranu prosječnu dampinšku maržu utvrđenu za stranke u uzorku. Za potrebe ovog stavka, Komisija zanemaruje nula i *de minimis* marže, kao i marže utvrđene u okolnostima iz članka 18. Pojedinačne pristojbe primjenjuju se na uvoze svakog uvoznika ili proizvođača kojem je odobren individualni pristup, a kako je propisano člankom 17.

Članak 10.

Retroaktivnost

1. Privremene mjere i konačne antidampinške pristojbe primjenjuju se samo na proizvode koji uđu u slobodni promet nakon što je odluka, donesena sukladno članku 7. stavku 1. ili članku 9. stavku 4., ovisno o slučaju, stupila na snagu, i uz izuzeća utvrđena ovom Uredbom.

2. Ako je u primjeni privremena pristojba, a konačno utvrđene činjenice pokazuju postojanje dumpinga i štete, Vijeće odlučuje, bez obzira na to hoće biti uvedena konačna antidampinška pristojba ili ne, o udjelu privremene mjere koju konačno treba ubrati. Za te potrebe, „šteta” ne uključuje materijalno

zaostajanje u uspostavljanju proizvodnje Zajednice, kao niti prijetnju materijalne štete, osim ako se utvrdi da bi se ona, u slučaju izostanka privremenih mjera, razvila u materijalnu štetu. U svim drugim slučajevima koji uključuju prijetnju ili zaostajanje, privremeni se iznosi napuštaju, a konačne pristojbe se mogu uvesti tek od datuma kada se konačno utvrdi prijetnja ili materijalno zaostajanje.

3. Ako je konačna antidampinška pristojba viša od privremene pristojbe, razlika se ne ubire. Ako je konačna pristojba niža od privremene pristojbe, pristojba se ne obračunava ponovo. Ako je konačno utvrđivanje negativno, privremena mjera se ne potvrđuje.

4. Konačna antidampinška pristojba može se uvesti za proizvode koji su ušli u potrošnju najviše 90 dana prije datuma primjene privremenih mjera, ali ne prije početka ispitnog postupka, pod uvjetom da se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 14. stavkom 5., dotičnim uvoznicima Komisija je dala mogućnost za iznošenje mišljenja, i:

- (a) za dotični proizvod postoji povijest dumpinga tijekom dužeg razdoblja, odnosno uvoznik je bio svjestan ili je trebao biti svjestan, postojanja dumpinga što se tiče razine dumpinga i štete za koju se tvrdi, odnosno ustanovi da je nanesena; i
- (b) osim razine uvoza koja je nanijela štetu tijekom istrage, došlo je do dodatnog značajnog povećanja uvoza, koje će, s obzirom na rokove, obujam i ostale okolnosti, vjerojatno u ozbiljnoj mjeri ugroziti pozitivan učinak konačne antidampinške pristojbe koja se mora primijeniti.

5. U slučajevima kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza mogu se uvesti konačne pristojbe na robu koja je ušla u slobodni promet najviše 90 dana prije primjene prijevremenih mjera, pod uvjetom da se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 14. stavkom 5. i da se retroaktivna ocjena ne primjenjuje na uvoze koji su ušli prije kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza.

Članak 11.

Trajanje, revizija nakon isteka mjere i povrati

1. Antidampinška mjera ostaje na snazi samo tijekom razdoblja i, u mjeri u kojoj je potrebno kako bi se suzbio damping koji nanosi štetu.

2. Konačna antidampinška mjera istječe pet godina od uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije mjere koja pokriva dumping i štetu, osim ako je revizijom utvrđeno da bi istjecanje mjere vjerojatno dovelo do nastavka ili ponavljanja dumpinga i štete. Revizija se pokreće na inicijativu Komisije, na zahtjev proizvođača Zajednice ili u njihovo ime, a ostaje na snazi do završetka revizije.

Revizija se pokreće ako zahtjev sadrži dostatne dokaze da bi istekom mjera vjerojatno došlo do nastavka ili ponavljanja dampainga i štete. Vjerojatnost se može, na primjer, pokazati dokazivanjem nastavljanja dampainga i štete, odnosno dokazivanjem da je uklanjanje štete posljedica, djelomično ili jedino, postojanja mjera ili dokazivanjem da su okolnosti izvoznika ili uvjeti na tržištu takvi da ukazuju na vjerojatnost daljnjeg štetnog dampainga.

U provedbi ispitivanja prema ovom stavku, izvoznici, uvoznici, predstavnici zemlje izvoznice i proizvođači Zajednice imaju mogućnost pojačati, odbaciti ili komentirati pitanja iznesena u revizijskom zahtjevu, a zaključci se donose uzimajući u obzir sve relevantne i propisno dokumentirane dokaze prezentirane u vezi s pitanjem je li vjerojatno ili ne da bi se istekom mjera, dampaing i šteta nastavili ili ponovili.

Obavijest o skorom isteku mjera objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* u odgovarajuće vrijeme u zadnjoj godini tijekom razdoblja primjene mjera kako je definirano ovim stavkom. Nakon toga, proizvođači Zajednice, u roku od najviše tri mjeseca prije kraja petogodišnjeg razdoblja, imaju pravo podnijeti revizijski zahtjev u skladu sa stavkom 2. Obavijest o najavi stvarnog isteka mjera prema ovom članku također se objavljuje.

3. Moguće je također revidirati i potrebu za daljnjom primjenom uvedenih mjera, ako je opravdano, na inicijativu Komisije, na zahtjev države članice ili, pod uvjetom da je istekao razumno razdoblje od najmanje godinu dana od uvođenja konačne mjere, na zahtjev izvoznika, uvoznika ili proizvođača Zajednice koji sadrži dostatne dokaze koji potkrepljuju potrebu za privremenom revizijom.

Privremena se revizija pokreće ako zahtjev sadrži dostatne dokaze da više nije potreban nastavak primjene mjere da bi se uklonio učinak dampainga i/ili da nastavak ili ponavljanje štete nije vjerojatno ako se mjera ukloni ili izmijeni, odnosno da postojeća mjera nije ili nije više dostatna kako bi suzbila dampaing koji nanosi štetu.

U provedbi ispitnih postupka prema ovom članku Komisija može, između ostalog, razmotriti jesu li se znatno promijenile okolnosti u pogledu dampainga i štete ili postižu li se postojećim mjerama željeni rezultati u uklanjanju prethodno utvrđene štete prema članku 3. U tom pogledu, uzima se u obzir konačno utvrđivanje svih relevantnih i propisno dokumentiranih dokaza.

4. Revizija se također provodi s ciljem utvrđivanja pojedinačnih dampaingih marži za nove izvoznike u dotičnoj zemlji izvoznici, a koji nisu, tijekom ispitnog postupka na temelju kojeg su donesene mjere, izvozili proizvode.

Revizija se pokreće ako novi izvoznik ili proizvođač može dokazati da nije povezan s nekim od izvoznika ili proizvođača

u zemlji izvoznici na koju se za taj proizvod primjenjuju anti-dampaingne mjere, kao i da stvarno izvozi u Zajednicu nakon razdoblja ispitnog postupka ili ako može dokazati postojanje neopozive ugovorne obveze izvoza značajne količine u Zajednicu.

Za novog izvoznika revizija se pokreće i provodi u žurnom postupku, nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom i nakon što je proizvođačima Zajednice pružena mogućnost za komentar. Uredba Komisije kojom se pokreće postupak, ukida pristojbu koja je na snazi za dotičnog novog izvoznika tako da se izmijeni Uredba kojom je pristojba uvedena, a da se uvozi evidentiranje u skladu s člankom 14. stavkom 5. kako bi se osigurala retroaktivna naplata antidampaingnih pristojba od dana pokretanja revizije u slučaju da revizija završi određivanjem dampainga za tog uvoznika.

Odredbe ovog stavka ne primjenjuju se ako su pristojbe uvedene prema članku 9. stavku 6.

5. Odgovarajuće odredbe ove Uredbe u vezi postupaka i vođenja ispitnog postupka, osim odredbi koje se odnose na rokove, primjenjuju se na sve postupke revizije koji se provode prema stavicima 2., 3. i 4. Revizije koje se provode prema stavicima 2. i 3. provode se u žurnom postupku i uobičajeno završavaju u roku od 12 mjeseci od datuma pokretanja. U svim slučajevima, revizije koje se provode prema stavicima 2. i 3. zaključuju se u roku od 15 mjeseci od pokretanja. Revizije koje se provode prema stavku 4. u svim slučajevima završavaju u roku od devet mjeseci od datuma njihovog pokretanja. Ako se pokreće revizija prema stavku 2. dok je još revizija prema stavku 3. u tijeku u istom postupku, revizija prema stavku 3. završava istodobno s revizijom prema stavku 2.

Komisija podnosi prijedlog djelovanja Vijeću u roku od najviše mjesec dana od isteka rokova navedenih i prvom podstavku.

Ako ispitni postupak ne završi u rokovima iz prvog podstavka, mjere:

— istječu u ispitnim postupcima prema stavku 2.,

— istječu u slučaju ispitnog postupka koji se provodi prema stavicima 2. i 3. paralelno, ako je ispitni postupak prema stavku 2. pokrenut za vrijeme trajanja revizije prema stavku 3. u istom postupku, odnosno ako su revizije započele istodobno, ili

— ostaju neizmijenjene u ispitnim postupcima prema stavicima 3. i 4.

Obavijest, koja najavljuje stvarno istjecanje ili zadržavanje mjera prema ovom stavku, objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

6. Revizije prema ovom članku pokreće Komisija nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom. Ako su odobrene revizijama, institucije Zajednice koje su odgovorne za uvođenje mjera, mjere ukidaju ili nastavljaju primjenjivati prema stavku 2., ili ih ukidaju, nastavljaju primjenjivati ili mijenjaju prema stavcima 3. i 4. Ako se mjere ukidaju za pojedinačne izvoznike, a ne za zemlju u cjelini, ti izvoznici ostaju u postupku i mogu, automatski biti ponovo ispitani u naknadnoj reviziji koja se za tu zemlju provodi prema ovom članku.

7. Ako je na kraju razdoblja primjene mjera u tijeku revizija mjere prema stavku 3., a kako je definirano stavkom 2. revizija pokriva i okolnosti iz stavka 2.

8. Neovisno o stavku 2., uvoznik može zatražiti povrat naplaćenih pristojba ako se pokaže da je dampinška marža, na temelju koje su plaćene pristojbe, ukinuta ili snižena na razinu koja je ispod razine pristojbe koja je na snazi.

Uvoznik podnosi zahtjev Komisiji radi povrata antidampinške pristojbe. Zahtjev se podnosi putem države članice na teritoriju koje se proizvodi puštaju u slobodni promet, u roku od šest mjeseci od datuma kada su nadležna tijela valjano utvrdila iznos konačnih pristojba koje treba ubrati ili datuma kada je donesena konačna odluka o prikupljanju iznosa osiguranih putem privremenih pristojba. Države članice odmah šalju zahtjev Komisiji.

Zahtjev za povratom smatra se valjano potkrijepljenim dokazima samo ako sadrži točne podatke o traženom iznosu povrata antidampinških pristojba i kompletnu carinsku dokumentaciju u vezi izračuna i plaćanja tog iznosa. Također uključuje dokaze o uobičajenim vrijednostima i izvoznim cijenama u Zajednicu tijekom reprezentativnog razdoblja za izvoznike, odnosno proizvođače na kojega se primjenjuje pristojba. U slučajevima kada uvoznik nije povezan s dotičnim izvoznikom ili proizvođačem i podaci nisu odmah raspoloživi, ili kada izvoznik ili proizvođač ne želi dati podatke uvozniku, zahtjev sadrži izjavu izvoznika ili proizvođača da je dampinška marža snižena ili ukinuta, a kako je navedeno u ovom članku, a da će relevantni dokazi koji to potkrepljuju biti dostavljeni Komisiji. Ako izvoznik ili proizvođač ne dostave te dokaze u razumnom roku, zahtjev se odbija.

Nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, Komisija odlučuje o tome hoće li odobriti i u kojoj mjeri zahtjevu, ili može odlučiti, u bilo koje vrijeme, o pokretanju privremene revizije, a koristi podatke i nalaze te revizije, koja se provodi u skladu s odredbama koje je primjenjuju na revizije, kako bi utvrdila je li i u kojoj mjeri povrat opravdan. Povrati pristojba uobičajeno se obavljaju u roku od 12 mjeseci, a u niti jednom slučaju po isteku više od 18 mjeseci od datuma kada je uvoznik proizvoda koji podliježe antidampinškoj pristojbi podnio zahtjev za povratom, valjano potkrijepljen dokazima. Države članice uobičajeno plaćanje odobrenog povrata obavljaju u roku od 90 dana od odluke Komisije.

9. U svim ispitnim postupcima za reviziju ili povrat koji se provode prema ovom članku, Komisija, pod uvjetom da se

okolnosti nisu promijenile, primjenjuje istu metodologiju koju je primijenila u ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe, vodeći pritom računa o članku 2., a posebno o stavcima 11. i 12. tog članka, kao i o članku 17.

10. U svim ispitnim postupcima koji se provode prema ovom članku Komisija ispituje pouzdanost izvoznih cijena u skladu s člankom 2. Međutim, ako se donese odluka o izračunu izvozne cijene u skladu s člankom 2. stavkom 9., Komisija računa cijenu bez odbijanja iznosa naplaćenih antidampinških pristojba ako je dostavljen dokaz iz kojeg se može zaključiti da je pristojba valjana uključena u preprodajne cijene i naknadne prodajne cijene u Zajednici.

Članak 12.

Ponovno pokretanje ispitnog postupka

1. Ako proizvodnja Zajednice ili neka druga zainteresirana stranka, uobičajeno u roku od dvije godine od stupanja mjera na snagu, dostavi dostatne podatke koji pokazuju da je nakon početnog razdoblja ispitnog postupka i prije njega, odnosno nakon uvođenja mjera došlo do snižavanja uvoznih cijena, odnosno da nije bilo kretanja ili da su kretanja preprodajnih cijena ili naknadnih prodajnih cijena uvezenih proizvoda u Zajednicu nedostatna, ispitni se postupak može, nakon savjetovanja, ponovno otvoriti kako bi se ispitalo jesu li mjere imale učinka na gore navedene cijene.

Ispitni postupak se može ponovo pokrenuti, u gore navedenim uvjetima, na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice.

2. Tijekom ponovnog ispitnog postupka prema ovom članku, izvoznicima, uvoznicima i proizvođačima Zajednice daje se mogućnost da pojasne situaciju u vezi preprodajnih cijena i naknadnih prodajnih cijena: ako se zaključi da je mjera trebala dovesti do kretanja tih cijena, tada, radi uklanjanja prethodno utvrđene štete u skladu s člankom 3., izvozne cijene se ponovo ocjenjuju u skladu s člankom 2., a ponovno se izračunava dampinška marža kako bi uzela u obzir ponovno ocijenjene izvozne cijene.

Ako se smatra da su zadovoljeni uvjeti iz članka 12. stavka 1. radi pada izvoznih cijena koji se dogodio nakon početnog razdoblja ispitnog postupka i prije njega, odnosno nakon uvođenja mjera, dampinška marža se može ponovno izračunati kako bi se uzela u obzir niže izvozne cijene.

3. Ako ponovljeni ispitni postupak prema ovom članku pokaže povećanje dampainga, Vijeće može, nakon savjetovanja, djelujući na prijedlog Komisije u skladu s novim nalazima o izvoznim cijenama, izmijeniti mjere koje su na snazi. Prijedlog usvaja Vijeće, osim ako običnom većinom, odluči odbiti prijedlog u roku od jednog mjeseca od podneska Komisije. Iznos antidampinške pristojbe, uvedene prema ovom članku, ne prelazi dvostruki iznos pristojbe koju je Vijeće uvelo na početku.

4. Odgovarajuće odredbe članka 5. i članka 6. primjenjuju se na sve ponovljene ispitne postupke koji se provode prema ovom članku, osim ako se ispitni postupci provode u žurnom postupku i tada se uobičajeno zaključuju u roku od šest mjeseci od pokretanja ispitnog postupka. U svakom slučaju, ponovljeni ispitni postupci uvijek završavaju u roku od devet mjeseci od pokretanja ponovljenog ispitnog postupka.

Komisija podnosi Vijeću prijedlog djelovanja u roku od najviše mjesec dana prije isteka rokova navedenih u prvom podstavku.

Ako ponovljeni ispitni postupak ne završi u rokovima navedenim u prvom podstavku, mjere se ne mijenjaju. Obavijest koja najavljuje zadržavanje mjera prema ovom stavku objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

5. Navodne izmjene uobičajene vrijednosti uzimaju se u obzir prema ovom članku ako se Komisiji stave na raspolaganje podaci o revidiranoj uobičajenoj vrijednosti i valjano potkrijepljeni dokazi u rokovima utvrđenim u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka. Ako ispitni postupak podrazumijeva ponovno ispitivanje uobičajene vrijednosti, na uvoze se može primijeniti evidentiranje u skladu s člankom 14. stavkom 5. do okončanja ispitnog postupka.

Članak 13.

Izbjegavanje mjera

1. Antidampinške pristojbe uvedene prema ovoj Uredbi mogu se proširiti i na uvoze iz trećih zemalja istovjetnih proizvoda, bilo malo modificiranih ili ne, ili na uvoze malo modificiranih istovjetnih proizvoda iz zemlje na koju se mjere primjenjuju ili na njihove dijelove, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju. Antidampinške pristojbe, koje ne prelaze preostalu antidampinšku pristojbu uvedenu u skladu s člankom 9. stavkom 5., mogu se proširiti na uvoze iz društava koje koriste pojedinačne pristojbe u zemljama na koje se mjere primjenjuju, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju. Izbjegavanje mjera definira se kao promjena strukture trgovine između trećih zemalja i Zajednice ili između pojedinačnih društava u zemlji na koju se mjere primjenjuju i Zajednice, a koja proizlazi iz prakse, obrade ili rada za koji ne postoji dostatni valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim uvođenja pristojbe, a ako postoji dokaz o šteti ili da su preostali učinci pristojbe narušeni u smislu cijena i/ili količina istovjetnog proizvoda i ako postoji dokaz o dampingu u odnosu na uobičajene vrijednosti koje su ranije uspostavljene za istovjetni proizvod, ako je potrebno u skladu s odredbama članka 2.

Praksa, obrada ili rad iz prvog podstavka, između ostalog, uključuju neznatnu modifikaciju dotičnog proizvoda kako bi on dobio drugi carinski broj, a na koji se obično ne primjenjuju mjere, pod uvjetom da modifikacija ne mijenja njegova osnovna obilježja, slanje proizvoda na koji se primjenjuju mjere preko trećih zemalja, reorganizaciju strukture i kanala prodaje u zemlji na koju se primjenjuju mjere od strane izvoznika i proizvođača kako bi se po mogućnosti njihovi proizvodi izvezili u Zajednicu

putem proizvođača koji koriste pojedinačnu stopu pristojbe koja je niža od one koja se primjenjuje na proizvode proizvođača i, u okolnostima navedenim u stavku 2., sklapanje dijelova postupcima sklapanja u Zajednici ili u trećoj zemlji.

2. Smatra se da se postupkom sklapanja u Zajednici ili u trećoj zemlji izbjegavaju mjere koje su na snazi ako:

- (a) postupak je započeo ili je bitno povećan od, ili neposredno prije pokretanja antidampinškog ispitnog postupka, a dijelovi za sklapanje su iz zemlje na koju se primjenjuju mjere; i
- (b) dijelovi predstavljaju 60 % ili više od ukupne vrijednosti dijelova sastavljenih proizvoda, osim što se u niti jednom slučaju ne smatra izbjegavanjem mjera je kada dodana vrijednost na dijelovima, tijekom postupka sastavljanja ili dovršavanja, predstavlja više od 25 % troškova proizvodnje; i
- (c) preostali učinci pristojbe su narušeni u smislu cijena i/ili količina sastavljenih istovjetnih proizvoda i postoji dokaz o dampingu u odnosu na uobičajene vrijednosti ranije utvrđene za istovjetne ili slične proizvode.

3. Ispitni postupak pokreće se prema ovom članku na inicijativu Komisije, na zahtjev države članice ili zainteresirane stranke na temelju dostatnih dokaza o čimbenicima utvrđenim u stavku 1. Postupci se pokreću nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, na temelju uredbe Komisije, a koja također može sadržavati uputu carinskim tijelima da uvoz uvjetuje evidentiranjem sukladno članku 14. stavku 5. ili traženjem jamstava. Komisija provodi ispitni postupak, a u kojem joj mogu pomagati carinska tijela te koji završava u roku od devet mjeseci. Ako konačno utvrđene činjenice opravdavaju produljenje mjera, produljuje ih Vijeće na temelju prijedloga Komisije nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom. Prijedlog usvaja Vijeće, osim ako ono odluči, običnom većinom, odbiti prijedlog u razdoblju od jednog mjeseca od kada Komisija podnese prijedlog. Produljenje stupa na snagu na datum kada je evidentiranje prema članku 14. stavku 5. postalo obvezno ili na datum kada se traže jamstva. Relevantne postupne odredbe ove Uredbe o pokretanju i vođenju ispitnog postupka primjenjuju se prema ovom članku.

4. Uvozi ne podliježu evidentiranju prema članku 14. stavku 5. ili mjerama, ako njima trguju društva koja koriste izuzeća. Zahtjevi za izuzećima, valjano potkrijepljeni dokazima, dostavljaju se u rokovima uspostavljenima uredbom Komisije koja pokreće ispitni postupak. Ako se praksa, obrada ili rad za izbjegavanje mjera odvija izvan Zajednice, proizvođačima dotičnog proizvoda koji mogu dokazati da nisu povezani s proizvođačem na kojega se primjenjuju mjere i za koje se utvrdi da nisu uključeni u izbjegavanje mjera, kako je definirano u stavcima 1. i 2., mogu se odobriti izuzeća. Ako se praksa, obrada ili rad za izbjegavanje mjera odvija unutar Zajednice, uvoznici koji mogu dokazati da nisu povezani s proizvođačima na koje se primjenjuju mjere, mogu se odobriti izuzeća.

Izuzeća se odobravaju odlukom Komisije nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom ili odlukom Vijeća koje uvodi mjere, i ona ostaju na snazi tijekom razdoblja i pod uvjetima koji su u njoj navedeni.

Pod uvjetom da su zadovoljeni uvjeti iz članka 11. stavka 4. izuzeća se mogu također odobriti nakon završetka ispitnog postupka koji vodi k produljenju mjera.

Pod uvjetom da je istekla najmanje jedna godina od produljenja mjera, i u slučaju da je broj stranaka koje traže ili bi mogle tražiti izuzeće značajan, Komisija može odlučiti o pokretanju revizije produljenja mjera. Revizija se provodi u skladu s odredbama članka 11. stavka 5., a kako se primjenjuju na reviziju na temelju članka 11. stavku 3.

5. Ništa u ovom članku ne sprečava uobičajenu primjenu odredbi o carinskim pristojbama koje su na snazi.

Članak 14.

Opće odredbe

1. Privremene ili konačne antidampinške pristojbe uvode se putem uredbe, a ubiru ih države članice u obliku, prema navedenoj stopi i drugim uvjetima utvrđenim u uredbi o uvođenju pristojba. Pristojbe se ubiru neovisno od carinskih pristojba, poreza i drugih uvoznih davanja. Proizvod ne podliježe i antidampinškim i kompenzacijskim pristojbama s ciljem rješavanja jedne i iste situacije koja proizlazi iz dampainga ili subvencioniranja izvoza.

2. Uredbe kojima se uvode privremene ili konačne antidampinške pristojbe, i uredbe ili odluke kojima se prihvaća preuzimanje obveza ili okončanje ispitnih postupaka ili postupaka objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*. Uredbe ili odluke sadrže posebno, kao i vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, imena izvoznika, ako je moguće ili uključenih zemalja, opis proizvoda i sažetak činjenica i razmatranja u vezi subvencije i određivanja štete. I svakom slučaju, kopija uredbe ili odluke šalje se poznatim zainteresiranim strankama. Odredbe ovog stavka primjenjuju se, *mutatis mutandis*, na revizije.

3. Posebne odredbe, posebno u vezi zajedničke definicije pojma podrijetla, a kako su sadržane u Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽¹⁾ mogu se donijeti prema ovoj Uredbi.

4. U interesu Zajednice i nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, mjere uvedene prema ovoj Uredbi, mogu se

suspendirati odlukom Komisije na razdoblje od devet mjeseci. Suspendacija se može produljiti na daljnje razdoblje, ali ne duže od jedne godine, ako Vijeće tako odluči, djelujući na prijedlog Komisije. Prijedlog donosi Vijeće osim ako ono odluči običnom većinom odbiti prijedlog u roku od jednog mjeseca nakon što ga podnese Komisija. Mjere se mogu suspendirati ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene u mjeri da se šteta vjerojatno ne bi ponovo vratila kao posljedica odgode, a pod uvjetom da je proizvodnji Zajednice pružena mogućnost iznošenja primjedaba i da su te primjedbe uzete u obzir. Mjere se mogu, u bilo koje vrijeme i nakon savjetovanja, ponovo uvesti ako se više ne mogu primijeniti razlozi suspenzije.

5. Nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, Komisija može narediti carinskim tijelima da poduzmu odgovarajuće mjere evidentiranja uvoza tako da se na te uvoze mjere mogu naknadno primijeniti od datuma evidencije. Na zahtjev proizvođača Zajednice, koji sadrži dostatne dokaze za opravdanje mjera, uvozi mogu podliježati evidentiranju. Evidentiranje se propisuje uredbom koja navodi ciljeve mjera i, ako je primjenljivo, procijenjeni iznos budućih obveza. Evidentiranje se primjenjuje na uvoze u razdoblju od devet mjeseci najviše.

6. Države članice izvješćuju Komisiju svaki mjesec o uvoznju trgovini proizvodima na koje se primjenjuje ispitni postupak i mjere, kao i o iznosu pristojba naplaćenih prema ovoj Uredbi.

7. Ne dovodeći u pitanje stavak 6. Komisija može zatražiti od država članica, za svaki slučaj posebno, da dostave podatke potrebne za praćenje učinkovitosti primjene mjera. U tom pogledu primjenjuju se odredbe članka 6. stavaka 3. i 4. Na sve podatke koje dostave države članice prema ovom članku primjenjuju se odredbe članka 19. stavka 6.

Članak 15.

Savjetovanje

1. Sva savjetovanja predviđena ovom Uredbom odvijaju se u okviru Savjetodavnog odbora, koji se sastoji od predstavnika svake od država članica, s predstavnikom Komisije kao predsjedavajućim. Savjetovanja se održavaju odmah na zahtjev države članice ili na inicijativu Komisije, a u svakom slučaju u roku koji omogućava poštivanje rokova utvrđenih ovom Uredbom.

2. Odbor se sastaje kada ga sazove predsjedavajući. Predsjedavajući daje državama članicama, što je ranije moguće, ali najmanje 10 radnih dana prije sastanka sve relevantne podatke.

⁽¹⁾ OJ L 302, 19.10.1992., str. 1

3. Ako je potrebno, savjetovanja se mogu održati samo pisanim putem. U tom slučaju Komisija obavještava države članice te navodi rok u kojemu mogu izraziti svoja stajališta ili zatražiti usmeno savjetovanje, a koje dogovara predsjedavajući pod uvjetom da se usmeno savjetovanje može održati u roku koji omogućava poštivanje rokova utvrđenih ovom Uredbom.

4. Savjetovanja posebno pokrivaju:

(a) postojanje dumpinga i načine utvrđivanja dampinške marže;

(b) postojanje i razinu štete;

(c) uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza i štete;

(d) mjere koje, s obzirom na okolnosti, prikladne da bi spriječile ili popravile štetu koju je nanio dumping i načine i sredstva za stavljanje tih mjera na snagu.

Članak 16.

Provjere

1. Ako smatra prikladnim, Komisija ide u posjete kako bi pregledala evidencije uvoznika, izvoznika, trgovaca, zastupnika, trgovinskih udruženja i organizacija, kako bi provjerila dostavljene podatke o dumpingu i šteti. Bez točnog i pravovremenog odgovora nije moguće obaviti posjetu radi provjere.

2. Komisija može provesti ispitne postupke u trećim zemljama ako je potrebno, a pod uvjetom da dobije suglasnost dotičnih poduzeća, da obavijesti zemlju o kojoj se radi i da se ona ne protivi ispitnom postupku. Čim dobije suglasnost dotičnog poduzeća Komisija mora obavijestiti nadležna tijela zemlje izvoza o imenima i adresama poduzeća koje treba posjetiti i dogovorenim datumima.

3. Dotična poduzeća se obavještava o prirodi podataka za provjeru tijekom posjeta i o svim daljnjim podacima koje treba dostaviti tijekom posjeta, iako time ne treba isključiti zahtjeve tijekom provjere za daljnjim podacima koje se može pružiti s obzirom na primljene podatke.

4. Komisiji, u ispitnim postupcima koji se provode prema stavcima 1., 2. i 3. pomažu službenici onih država članica koje to zatraže.

Članak 17.

Odabir uzorka

1. U slučajevima kada je broj podnositelja zahtjeva, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija velik, ispitni postupak može se ograničiti na razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija korištenjem statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka u vrijeme odabira ili na najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju.

2. Komisija odabire stranke, vrstu proizvoda ili transakcija prema ovom članku, iako se prednost daje odabiru uzorka u savjetovanju s, i uz pristanak, dotičnih stranaka, pod uvjetom da su stranke poznate i da su dale na raspolaganje dovoljno podataka u roku od tri tjedna od pokretanja ispitnih postupka, a kako bi se omogućio odabir reprezentativnog uzorka.

3. U slučajevima kada je, u skladu s ovim člankom, ispitivanje ograničeno, pojedinačna dampinška marža izračunava se za svakog izvoznika ili proizvođača koji nije inicijalno odabran, a koji podnese potrebne podatke u rokovima predviđenim ovom Uredbom, osim ako je broj izvoznika ili proizvođača toliko velik da bi pojedinačna ispitivanja bila bespotrebno teška te bi sprečavala pravovremeni završetak ispitnog postupka.

4. Ako je odlučeno odabrati uzorke i postoji određeni stupanj nesuradnje određenih ili svih odabranih stranaka, a koji bi mogao materijalno utjecati na ishod ispitnog postupka, moguće je odabrati novi uzorak. Međutim, ako materijalna razina nesuradnje i dalje postoji ili nema dovoljno vremena za odabir novog uzorka, primjenjuju se odgovarajuće odredbe članka 18.

Članak 18.

Nesuradnja

1. U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka. Ako se utvrdi da je zainteresirana stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, podaci se zanemaruju, a mogu se koristiti raspoloživi podaci. Zainteresiranim strankama trebaju biti jasne posljedice nesuradnje.

2. Uskraćivanje odgovora u elektroničkom obliku ne smatra se nesuradnjom, pod uvjetom da zainteresirana stranka pokaže da bi dostavljanje odgovora u traženom obliku predstavljalo dodatno opterećenje ili neopravdani dodatni trošak.

3. Ako podaci koje dostavi zainteresirana stranka nisu idealni u svim pogledima ipak oni se ne smiju zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza, kao i da su pravovaljano i odgovarajuće dostavljeni i da se mogu provjeriti, a da je stranka djelovala najbolje što je mogla.

4. Ako se dokazi ili podaci ne prihvate, o razlozima neprihvatanja odmah se obavještava stranka koja ih je dostavila, te joj se daje mogućnost dostavljanja daljnjim obrazloženja u navedenim rokovima. Ako se obrazloženja smatraju nezadovoljavajućima, razlozi odbijanja tih dokaza ili podataka se objavljuju i daju kod objavljivanja nalaza.

5. Ako se razmatranja, uključujući i ona o uobičajenoj vrijednosti, temelje na odredbama stavka 1., uključujući podatke dostavljene u zahtjevu, oni se, ako je primjenjivo i s obzirom na rokove ispitnog postupka, provjeravaju usporedbom s raspoloživim podacima iz drugih neovisnih izvora, kao što su na primjer, cjenici, službene statistike o uvozu i carinskim povratima, kao i podaci primljeni od drugih zainteresiranih stranaka tijekom ispitnog postupka.

Podaci mogu uključivati odgovarajuće podatke vezane uz svjetsko tržište ili druga reprezentativna tržišta, ako je potrebno.

6. Ako zainteresirana stranka ne surađuje, ili surađuje samo djelomično tako da se time relevantni podaci uskraćuju, rezultati mogu biti manje povoljni za stranku nego da je surađivala.

Članak 19.

Povjerljivost

1. Sa svim podacima koji su po svojoj prirodi povjerljivi (na primjer, jer bi njihovo objavljivanje davalo znatne komparativne prednosti konkurentu ili bi imalo značajne štetne učinke na osobu koja daje podatke ili na osobu od koje je primila podatke), ili koje stranke u ispitnom postupku pružaju na povjerljivoj osnovi, nadležna tijela postupaju kao s takvima, ako postoji osnovanost takvog zahtjeva.

2. Zainteresirane stranke koje daju povjerljive podatke trebaju dostaviti sažetke tih podataka koji nisu povjerljivi. Sažetci su dovoljno detaljni kako bi omogućili razumijevanje suštine podataka dostavljenih kao povjerljivih. U iznimnim okolnostima, stranke mogu navesti da podaci nisu podobni za sažimanje. U tim iznimnim okolnostima, potrebno je dostaviti izjavu s razlozima zašto nije moguće podatke sažeti.

3. Ako se smatra da zahtjev za povjerljivošću nije osnovan i ako pružatelj podataka ne želi staviti podatke na raspolaganje ili odobriti njihovo objavljivanje bilo u općem ili sažetom obliku, podaci se mogu zanemariti osim ako se može potvrditi na zadovoljavajući način iz odgovarajućeg izvora da su podaci ispravni. Zahtjevi za povjerljivošću ne odbacuju se proizvoljno.

4. Ovim člankom ne isključuje se objava općih podataka od strane tijela Komisije, a posebno razloga na kojima se temelje odluke donesene prema ovoj Uredbi, niti objava dokaza na koje se oslanjaju tijela Komisije u mjeri u kojoj je potrebno objasniti razloge sudskih postupaka. Kod objave treba voditi računa o legitimnim interesima dotičnih stranaka kako se ne bi otkrile njihove poslovne i državne tajne.

5. Vijeće, Komisija i države članice, ili službenici neke od njih, ne otkrivaju podatke koje prime prema ovoj Uredbi, a za koje je pružatelj podatka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podatka. Razmjene podataka između Komisije i država članica, ili svi podaci vezani za savjetovanje obavljene prema članku 15., odnosno svi interni dokumenti koje pripremaju tijela Komisije ili njezine države članice, ne otkrivaju se osim kako je posebno predviđeno ovom Uredbom.

6. Podaci primljeni prema ovoj Uredbi koriste se samo za potrebe za koje su zatraženi. Ova odredba ne isključuje korištenje podataka primljenih u kontekstu ispitnog postupka radi pokretanja drugog ispitnog postupka u okviru istog postupka u vezi istog istovjetnog proizvoda.

Članak 20.

Objava podataka

1. Podnositelji zahtjeva, uvoznici i izvoznici i njihove predstavničke udruge, i zemlja izvoza mogu zatražiti objavu pojedinosti na kojima se temelje osnovne činjenice i razmatranja na temelju kojih su uvedene privremene mjere. Zahtjevi za objavom podnose se u pisanom obliku odmah nakon uvođenja privremenih mjera, a objava je pisana u najranijem mogućem roku nakon toga.

2. Stranke navedene u stavku 1. mogu zatražiti konačnu objavu osnovnih činjenica i razmatranja na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje konačnih mjera ili okončanje ispitnog postupka ili postupka bez uvođenja mjera, pritom vodeći posebno računa o objavi podataka i rasprava koje su različite od onih korištenih za privremene mjere.

3. Zahtjevi za konačnom objavom, kako je definirano stavkom 2., upućuju se Komisiji u pisanom obliku, a dostavljaju se, u slučajevima kada se primjenjuje privremena pristojba, u roku od najviše mjesec dana od objave uvođenja te pristojbe. Ako privremena pristojba nije uvedena, stranke imaju mogućnost zatražiti konačnu objavu u rokovima koje odredi Komisija.

4. Konačna objava daje se u pisanom obliku. Objavljuje se vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, u najkraćem roku, i uobičajeno, ne dulje od mjesec dana prije konačne odluke ili podnošenja prijedloga Komisije za konačnu mjeru prema članku 9. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon tog roka. Objava ne isključuje niti jednu naknadnu odluku koju mogu donijeti Komisija ili Vijeće, ali ako je odluka utemeljena na različitim činjenicama ili razmatranjima, one se objavljuju što je ranije moguće.

5. Nakon konačne objave, prigovori se uzimaju u obzir samo ako su primljeni unutar razdoblja koje je odredila Komisija za svaki pojedinačni slučaj, vodeći računa o žurnosti pitanja, a koje nije kraće od 10 dana.

Članak 21.

Interes Zajednice

1. Odluka o tome treba li intervenirati u interesu Zajednice treba se temeljiti na procjeni svih različitih interesa u cjelini, uključujući interese domaće proizvodnje, korisnika i potrošača. Odluke prema ovom članku donose se samo ako je svim strankama dana mogućnost iznošenja stavova prema stavku 2. U ispitivanjima uzima se posebno u obzir potreba za uklanjanjem učinaka štetnog subvencioniranja koji narušava trgovinu i ponovno uspostavljanje učinkovite konkurencije. Mjere, utvrđene na temelju nalaza o subvencioniranju i šteti, ne mogu se primjenjivati ako tijela, na temelju svih podnesenih podataka, mogu jasno zaključiti da primjena tih mjera nije u interesu Zajednice.

2. Radi uspostave zdrave osnove na kojoj tijela, u donošenju odluke o tome je li ili ne uvođenje mjera u interesu Zajednice, mogu uzeti u obzir sva mišljenja i sve podatke, podnositelji zahtjeva, uvoznici i njihove predstavničke udruge, predstavnički korisnici i predstavničke organizacije potrošača mogu, u rokovima navedenim u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka za utvrđivanje antidampinške pristojbe, mogu se javiti i dostaviti podatke Komisiji. Podaci, ili njihovi sažeci stavljaju se na raspolaganje drugim strankama navedenim u ovom stavku, a koje imaju pravo odgovoriti na te podatke.

3. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zatražiti da budu usmeno saslušane. Takvi se zahtjevi odobravaju ako su podneseni u rokovima iz stavka 2., kao i ako navode razloge zašto stranke trebaju biti saslušane, u smislu interesa Zajednice.

4. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu dati primjedbe na primjenu uvedenih privremenih pristojba. Primjedbe se primaju u razdoblju od jednog mjeseca od primjene mjera ako ih treba uzeti u obzir i ako su one, ili njihovi odgovarajuću sažeci, dani na raspolaganje drugim strankama koje imaju pravo odgovoriti na te primjedbe.

5. Komisija ispituje propisno dostavljene podatke, kao i mjeru u kojoj su oni reprezentativni, a rezultate ispitivanja, zajedno s mišljenjem o njihovom doprinosu dostavljaju se Savjetodavnom odboru. Komisija uzima u obzir usuglašena mišljenja koja donose Odbor kod svih prijedloga prema članku 9.

6. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zatražiti da im se stave na raspolaganje činjenice i razmatranja na kojima će se vjerojatno temeljiti konačne odluke. Podaci se stavljaju na raspolaganje u mjeri u kojoj je to moguće i bez obzira na kasniju odluku Komisije ili Vijeća.

7. Podaci se uzimaju u obzir samo ako ih prate stvarni dokazi koji potkrepljuju njihovu valjanost.

Članak 22.

Završne odredbe

Ova Uredba ne isključuje primjenu:

- (a) posebnih pravila utvrđenih sporazumima sklopljenim između Zajednice i trećih zemalja;
- (b) uredbi Zajednice u poljoprivrednom sektoru i Uredbe Vijeća (EZ) br. 3448/93 od 6. prosinca 1993. o uspostavljanju trgovinskog režima koji se primjenjuje na određene robe koje nastaju preradom poljoprivrednih proizvoda⁽¹⁾, Uredbe Vijeća (EZ) br. 1667/2006 od 7. studenoga 2006. o glukozi i laktozi⁽²⁾ i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2783/75 od 29. listopada 1975. o zajedničkom sustavu trgovine za ovalbumin i laktalbumin⁽³⁾. Ova Uredba se primjenjuje tako da nadopunjuje navedene uredbe i da izuzima sve njihove odredbe koje isključuju primjenu antidampinških pristojbi;
- (c) posebne mjere, pod uvjetom da te mjere nisu u suprotnosti s obvezama prema GATT-u.

⁽¹⁾ OJ L 318, 20.12.1993., str. 18.

⁽²⁾ OJ L 312, 11.11.2006., str. 1.

⁽³⁾ OJ L 282, 1.11.1975., str. 104.

Članak 23.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 384/96 stavlja se izvan snage.

Međutim, stavljanje izvan snage Uredbe (EZ) br. 384/96 ne dovodi u pitanje valjanost postupaka pokrenutih na temelju te Uredbe.

Upućivanja na Uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 24.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. studenoga 2009.

Za Vijeće
Predsjednik
S. O. LITTORIN

PRILOG I.

UREDBA STAVLJENA IZVAN SNAGE S POPISOM UZASTOPNIH IZMJENA

Uredba Vijeća (EZ) br. 384/96

(OJ L 56, 6.3.1996., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 2331/96

(OJ L 317, 6.12.1996., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 905/98

(OJ L 128, 30.4.1998., str. 18.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 2238/2000

(OJ L 257, 11.10.2000., str. 2.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 1972/2002

(OJ L 305, 7.11.2002., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 461/2004

(OJ L 77, 13.3.2004., str. 12.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 2117/2005

(OJ L 340, 23.12.2005., str. 17.)

Članak 1.

Članak 3., samo kad se odnosi na upućivanje na Uredbu (EZ) br. 384/96

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 384/96	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.
Članak 2. stavak 2.	Članak 2. stavak 2.
Članak 2. stavak 3. prva rečenica	Članak 2. stavak 3. prvi podstavak
Članak 2. stavak 3. druga rečenica	Članak 2. stavak 3. drugi podstavak
Članak 2. stavak 4.	Članak 2. stavak 4.
Članak 2. stavak 5. prva rečenica	Članak 2. stavak 5. prvi podstavak
Članak 2. stavak 5. druga rečenica	Članak 2. stavak 5. drugi podstavak
Članak 2. stavak 5. drugi i treći podstavak	Članak 2. stavak 5. treći i četvrti podstavak
Članak 2. stavak 6. do stavka 9.	Članak 2. stavak 6. do stavka 9.
Članak 2. stavak 10. točka (a) do točke (h)	Članak 2. stavak 10. točka (a) do točke (h)
Članak 2. stavak 10. točka i. prva rečenica	Članak 2. stavak 10. točke i. prvi podstavak
Članak 2. stavak 10. točka i. druga rečenica	Članak 2. stavak 10. točka i. drugi podstavak
Članak 2. stavak 10. točka (j) i točka (k)	Članak 2. stavak 10. točka (j) i točka (k)
Članak 2. stavak 11. i stavak 12.	Članak 2. stavak 11. i stavak 12.
Članak 3. stavak 1.	Članak 3. stavak 1.
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 2. uvodne riječi i točke (a) i (b)
Članak 3. stavak 3.	Članak 3. stavak 3.
Članak 3. stavak 4.	Članak 3. stavak 4. uvodne riječi i točke (a) i (b)
Članak 3. stavak 5. do stavka 9.	Članak 3. stavak 5. do stavka 9.
Članak 4. stavak 1. uvodne riječi	Članak 4. stavak 1. uvodne riječi
Članak 4. stavak 1. točka (a)	Članak 4. stavak 1. točka (a)
Članak 4. stavak 1. točka (b)	Članak 4. stavak 1. točka (b) uvodne riječi i točka i. i točka ii.
Članak 4. stavak 2.	Članak 4. stavak 2. prvi podstavak, uvodne riječi i točke (a), (b) i (c)
Članak 4. stavak 3. i stavak 4.	Članak 4. stavak 2. drugi podstavak
Članak 5. do članka 17.	Članak 4. stavak 3. i stavak 4.
Članak 18. stavak 1. do stavka 4.	Članak 5. do članka 17.
Članak 18. stavak 5. prva rečenica	Članak 18. stavak 1. do stavka 4.
Članak 18. stavak 5. druga rečenica	Članak 18. stavak 5. prvi podstavak
Članak 18. stavak 6.	Članak 18. stavak 5. drugi podstavak
Članak 19. do članka 22.	Članak 18. stavak 6.
Članak 23.	Članak 19. do članka 22.
—	—
Članak 24. prvi stavak	Članak 23.
Članak 24. drugi stavak	Članak 24.
—	—
—	Prilog I.
—	Prilog II.